

கல் கி

16.08.2019

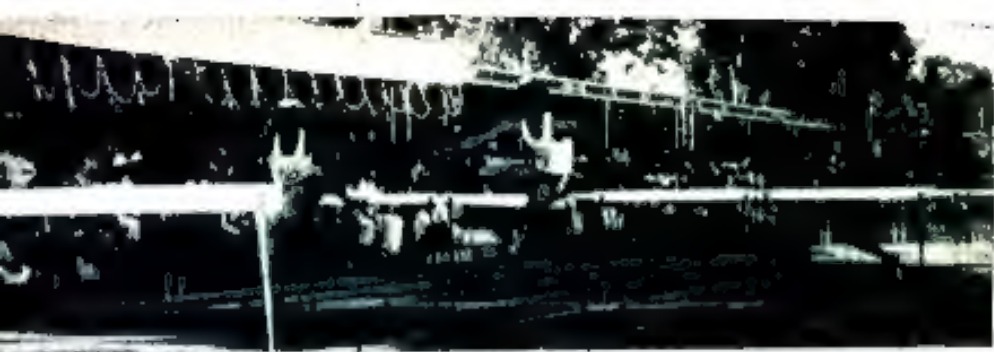

* நமது பழக்கத்து சமூகம் அறியும்... நமது?
* நமது வலு பழக்கத்து சமூகம் அறியும்.
... 16 சிவசுப்பிரமணியம் எங்கள் கருவியைக் கொடுக்கோம் *

வாழ்வின் இணையிலா இனிமைகள்
அவை என்வென்றும் புதுமைகள்

நீங்கள் எப்போதும்
விருப்பும் சுகந்த மணம்

● "போலீஸ்காரங்க எதுக்கு இப்படித் தனி தெறிக்க ஓடறாங்க? திருடனைப் பிடிக்கலா?"

"மூப்பதாலது அடில் இதில போலீஸ் விளையாட்டு! கபாடி ஆட்டத்திலே எப்படி எதிரியை இரண்டு பேர் வரிசைப் பிடிக்க அழைக்கிறாங்க பாருங்க! பஞ்சாய் போலீஸ் ஒரே பாங்குடனே மத்திய ரிசர்வ் போலீஸை ஐயிச்சுக்கோ!"

"திருடனை வரிசைப் பிடிச்ச பழக்கமோ என்னமோ!"

சென்றி வானை சூடிய பஞ்சாய் போலீஸில் 38 வயது சப் இன்ஸ்பெக்டர் சிவதேவ் சிங் 1978-80ம் ஆண்டுகளில் தடைபெற்ற போலீஸ் கபாடி விளையாட்டுக்களில் சாம்பியன் குழுவைச் சேர்ந்தவர். தேசிய வீரராக பெற்றவர். பாசிஸ்தானுக்கெதிராக கபாடி டெஸ்ட்டும் சூடிய பெருமை இவருக்கு உண்டு.

● "இது என்ன கால் பந்தாட்டத்திலே மல் சூத்தம்? ஆச்சரியமா விருக்கோ!"

"தரீவானு குழுவினரும் தமிழக அணி விளையும் கால் பந்தாட்டத்திலே மூன்றுவது இடத்தைப் பிடிக்க உக்கிரமா போராட்டங்கள்! அதிலே சொஞ்சம் டெட்கஷன்! மல் சூத்தம் மாநிலி தொணுது! டை பிரேக்கரிவே தமிழ் நாடு ஐயிச்சுக்கோ!"

● "எக்ஸிப் பாதுகாப்புப் படை கால் பந்து காப்டன் நரேந்திர குருப் ரொம்பப் பொக்கலா தலு!"

"ஏன் அப்படிச் சொல்றீங்க?"
"மத்திய ரிசர்வ் படைக் குழு இருக்கிற இடம் தெரிவாமல் அடிக்க 'ஒன் ஸைட் மேட்' ஆக்கிட்டாரே!"

எக்ஸிப் பாதுகாப்புப் படை காப்டன் நரேந்திர குருப் 1980 பீர் ஒயிப்பிக்கில் பங்கேற்றவர். 1979ல் பாதுகாப் சென்று

பிராண்டி விளையாட்டு

ஆடிப் புஷ் பெற்றவர். 1977, 78, 79 ஆண்டு களில் சாம்பியன் பட்டம் பெற்ற குழுவினர் ஆடியவர்.

● "மத்திய ரிசர்வ் போலீஸ் படை டி.எஸ்.பி என்னமா ஓடறார் பார்த்தீங்கலா? ஓர் உயர் தர அதிகாரி இப்படி ஓடறது அநியமமா விருக்கோ!"

"அவர் சர்வதேசப் புஷ் ஓட்ட வீரர் கலாமி! இங்கே ஐயாயிரம் மீட்டராக்கும் அவர் ஓடி முதல் இடம் பெற்றிருக்கிறார்!"

மத்திய ரிசர்வ் படை டி.எஸ்.பி. ஹர் சந்த். வயது 37. 1974இருந்து 1980வரை அகில இந்தியப் போலீஸ் விளையாட்டுக்களில் 5000 மீட்டர், 10000 மீட்டர் ஓட்டப் பந்தங்களில் ரிக்கார்ட் கண்டவர். 1976, 1980 ஒயிப்பிக்க் ஓட்ட வீரர். 1978 ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டிகளில் தங்கப் பதக்கம் குடியவர்.

● இருபத்தி ஏழு வகுவுகளுக்குப் பிரதம சென்னை மாநகரில் பல்வேறு இடங்களில் அகில இந்திய போலீஸ் விளையாட்டுப் போட்டிகள் தடைபெற்றன. மீட்டத்தட்ட 1400 போலீஸ் விளையாட்டு வீரர்கள் அங்கத்து மாநிலங்களிலிருந்தும், யூனியன் பிரதேசங்களிலிருந்தும் வந்து பங்கேற்றனர். இவர்களில் சர்வ தேசப் புஷ் பெற்றவரும் உண்டு; தேசிய வீரராக பெற்றவர்களும், அர்ஜுனா வீரராக சூடியவர்களும் இருந்தார்கள். விளையாட்டுக்கள் சிறப்பாக தடைபெறத் தமிழக ஐ. ஐ. பரமகுரு, டி.ஆ.சி. ராஜ் மோகன், போலீஸ் உரிமையர் ஸ்ரீபாக் மற்றும் உயர் தரப் போலீஸ் அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் பாராட்டுக்குரியன.

-குண்டுமணி

பல்வேறு பணிகளின் பொருட்டு அங்குமிங்கும் அலைந்தபோது நம் கண்ணில் பட்டவைகளும் காதில் விழாதவைகளும்

● "நாச பிரகாஷ்" அருவியுள்ள, 'விவில நதித்து பரிஷத்' அலுவலகக் கவரில் தினமும் "அனுபவ மூத்து" என்ற தலைப்பில் ஒரு பொன்மொழி எழுதப்படுகிறது. இதற்கென கவரில் ஒரு கரும்பலகை நிரந்தரமாகப் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

● 'தி' படத்திற்கான விளம்பரம் ஒன்றில் தென்னாமெல்கும் 'தி' பரவுகிறது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அமல்கவமாக இப்படிக்கூறலாமா?

● சிமெண்ட் விற்பனையால் பணக்காரரான ஒருவர், 'ராம்கோ', 'சக்லா', 'சவுரெஸ்ட்' என பிரபல சிமெண்ட் கம்பெனிகளின் பெயர்களைத் தம் மகன்களுக்குச் சூட்டி விடுகிறார்.

● வெங்காய தோண்டில் வெங்காயம் இருக்கும், மசால் தோண்டில் மசாலா இருக்கும், வீட்டு தோண்டில் என்ன இருக்கும்? இங்கே வீட்டுத் தோண்டி கிடைக்கும் என்ற அறி விப்பை ஒரு தோண்டலில் வாசலில் கண்டு ஆறுறுடன் துழைந்தேன். எனக்குக் கிடைத்ததோ ஒரு அங்குல உயரத் துக்குக் கனமாக வாரிக்கப்பட்ட மொர மொரப்பல்லாத ஒரு 'சோதா' சாதா தோண்டி.

● 37 எனப் பெருத்து, பாயம் பென் கண்டக்டர். (கண்டக்டர் ரஸ் என்ற சொல்வ வேண்டுமோ?) காக்கிள வாய்க்கிப் கையில் பொருவதற்கு மிஷ்யம் சிரமப்பட்டார். பென் கண்டக்டர் களுக்குத் தோல் கை வழங்குவதைவிட தோல் கை வழங்கினால் என்ன?

● கன்னிமாரா நூலகத்தில் ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கெனத் தனிப்பட்ட யசுதிகள் அளிக்கப்பட்டபோதிலும் அங்குள்ளினைப் பயன்படுத்த முன்வருபவர்கள் மிஷ்யம் குறைவாம். இதற்கான காரணத்தை யாராவது ஆராய்ந்தால் என்ன?

● "திருக்கிட்டான்(ள்)", "சிலியா கிளர்ந்து(ள்)", "காலக் சக்கரம் உருண்டது"... இதுபோல் எழுத்தாளர்கள் வழக்கமாகப் பயன்படுத்தும் சொற்கள் - சொற்றொடர்களைப் பட்டியலிட்டு அவை தன் கதைகளில் இடம் பெறுதலாறு தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு இவ்வள வானெழுதி நிலைத்திடுவதற்கு ஒரு ஒளிப்பதிலின்போது 'கூறாதா' கூறினார்.

● பெரும்பூர் ரயில் பெட்டிக்கூட்டு தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் ஒரு தொழிலாளி மரணமடைந்தால், அத்தொழிலாளியின் குடும்பத்துக்கு வழங்கப்படுவதற்காக அளித்து தொழிலாளர் களின் கையாத்திலிருந்து ஒரு ரூபாய் பிடித்தம் செய்யப் படுகிறதாம். இதன் மூலம் இதற்கு தொழிலாளியின் குடும் பத்துக்குக் கிடைக்கும் தொகை ரூ. 13150.

● எழும்பூரில் உள்ள மாநில பெண்கள் பள்ளியில் பயிலும் இரு மாணவியின் பெயர்கள்: 'மினி', 'புஷ்யன்'. புதுமையாக இய்கு?

● அரோக் தனியில் உள்ள ஒரு மருத்துக் கடைபீக், "Service with prayer is our principle" என்ற அறிவிப்பு காணப் படுகிறது.

-மெய்தி

யாவாக்ஸ்
ஆல்ஓ
குழந்தை பராமரிப்புப் போட்டி

வென்றிடுவீர் மாபெரும் பரிசுகளை!
ஒவ்வொருவரும் ஏதாவது ஒரு
பரிசைப் பெறலாம்!

முதல் பரிசு ரூ. 500/-

2 மூன்றாம் பரிசுகள்

ரூ. 200/- (ஒவ்வொருவருக்கும்)

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 300/-

8 நான்காம் பரிசுகள்

ரூ. 100/- (ஒவ்வொருவருக்கும்)

எளிதிலே வெல்லக்கூடிய 12 அரிய பரிசுகள்!

அதோடு கூட, போட்டியில் பங்குபெறும் ஒவ்வொருவருக்கும் இக்கூறு புத்தகங்கள் இலவசமாகக் கிடைக்கும்.

“குழந்தையின் முதலாண்டு புத்தகம்”

“குடும்பத்திற்கான யூனாச் சத்துணவு வழிகாட்டி”

கட்டுரையை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

“யூனாச்—கல்வி குழந்தை பராமரிப்புப் போட்டி”

கல்வி

ரேஸ் கோர்ஸ் சாலை

கிண்டி

தென்மீன் 600 032

உங்களுடைய பெயர், வயது, முகவரி ஆகியவற்றை தெளிவாக எழுதியனுப்புங்கள்.

முதலாவது, இரண்டாவது பரிசு பெறும் கட்டுரைகள் அடுத்தடுத்த கல்வி இதழ்களில் பிரசுரிக்கப்படும்.

பரிசுக்குரிய கட்டுரைகளை மூன்று விரயல் எடுவர்கள் தெரிந்தெடுப்பார்கள்.

கட்டுரைகளை அனுப்பவேண்டிய கடைசி தேதி: ஏப்ரல் 30, 1981.

நீங்கள் 35 வயதிற்கு உட்பட்ட தாயாயின்

“என்னுடைய குழந்தையின் முதலாண்டில் ஏற்பட்ட இனிய அனுபவங்கள்”

என்ற தலைப்பில் உங்களுடைய கருத்துக்களை தொகுத்து ஒரு கட்டுரையாக (சுமார் 300-400 வார்த்தைகளுக்குள்) எளிய நடையிலே எழுதியனுப்புங்கள்.

இது யூனாச்சின் தயாரிப்பாளர்களும் கல்வியும் சேர்ந்து நடத்துவதாகும்.

தப்புத் தாளங்கள்

அபரிமிதமான நேர்மூல வரிணைக் கிட அடிமொகப் பாதிக்கப்படுகிற

வர்கள் மாதச் சம்பளம் வாங்கும் மத்தியநர வகுப்பினர்தான் என்பதை உணர்ந்து அவர்களுக்குச் சில சதுகைகள் காண்பித்திருக்கிறார் ஆர். வி. இதனால் மத்திய நர வர்க்கத்தினரின் நல்வெண்ணத்தைத் தமக்கும் இத்திரா காங்கிரஸ் அரசுக்கும் சம்பாதிக்க எண்ணியிருக்கிறார். ஆனால் பட்டுஜெட்டை மெலோட்டமாகப் பார்த்துமே ஏற்படும் நல்வெண்ணம் நீண்ட காலம் நீடிக்காது. தமக்குக் காண்பிக்கப் பட்ட சதுகைகளை விட விவசாயிகள் உயர்வு காரணமாகத் தாம் மிக அதிக மாகப் பாதிக்கப்படுவதை ஸ்ரீமான் பொதுஜனம் சீக்கிரமே உணர்வார்.

ஜனவரியிலேயே பெட்ரோலியம் பொருள்களின் விலைகளை உயர்த்தியாகி விட்டது. பட்டுஜெட்டுக்குச் சில வாரங்களுக்கு முன்பு நிலக்கரி, எஃகு, செமென்ட் ஆகியவற்றின் விலைகளை ஏற்றியாகிவிட்டது. ரயில்கள் பட்டுஜெட் வேறு உணவுப் பொருள்கள் உள்பட அனைத்துக்கும் சரக்குக் கட்டணத்தைவும் நமது பணக் கட்டணங்களையும் உயர்த்தி விட்டது. இவ்வளவுக்கும் மேல் புதிதாக 271 கோடி ரூபாய்க்கு வரிசை விதித்துள்ளார் ஆர். வி. எவ்வா வரிசையும் விலை உயர்வுகளும் கடைசியில் பொருள்களை விலை கொடுத்து வாங்கும் பொதுஜனம் தலைவீர்தான் வீடியும். அவந்தான் குடியிருப்புக்கு அதிக வாடகையும் பண்டங்களுக்கு அதிக விலையும் தரப் போகிறவன்.

271 கோடிக்குப் புதிய வரிசை; ஊழ்ப்புப் பணப் பத்திரங்கள் வழங்குவதன் மூலம் அரசுக்குக் கிடைக்கப்போகும் நிதி; அரசுத்துறை நிறுவனங்கள் பொது மக்களிடமிருந்து பெறப்போகும் கடன் ஆகிய அனைத்தையும் ஊக்கில் எடுத்துக் கொண்ட பிறகும் 1539 கோடி பட்டுஜெட்டியும் துண்டு விழுகிறது! இது மதிப்பீடு தான். உண்மையில் பற்றுக்குறை இன்னும் அதிகமாகவே இருக்கும் என்பதற்குச் சேன்ற ஆண்டு பட்டுஜெட்டே சாட்சி! (மதிப்பீடு பற்றுக்குறையைவிட அசல் பற்றுக்குறை 539 கோடி அதிகம்!) இவற்றுக்கெல்லாம் சேர்த்து நோட்டு அச்சடிப்பதால் பணக்கம் அதிகரித்து விவசாயிகள் மேலும் உயரும்.

ஆர். வி. நடவடிக்கை வந்துவராயிருக்கலாம்; ஆனால் இத்திரா காங்கிரஸ் கொள்கைகள் என்ற தப்புத் தாளங்களுக்கு ஏற்ப அவர் ஆட வேண்டியிருக்கிறதே! பிட்டுச் செலவின்மக்கள்கு குறைப்பது; அரசாங்கத்தின் நிர்வாகச் செலவின்மக்களில் சிக்கலத்தைக் காட்டுவது; ஆரோக்கியமான அயத்தாட்டுக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, தேசப்பான்மையை அண்டை அயம் நாடுகளுடன் வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் ராஜ்யவச் செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்துவது; அரசு வழங்கும் அருவசியமான மாணியங்களை ரத்து செய்யவது; மேல்மேலும் தட்டமே கண்டு வரும் அரசுத்துறைத் தொழில்களில் மேல்மேலும் பணத்தை முதலீடு செய்வதற்கு முடிவு காண்பது போன்ற நடவடிக்கைகளை உபரி பட்டுஜெட் தயாரிக்கவும் வரிசைக் குறைக்கவும் ஊழ்ப்புப்பணம், பணக்கம் முதலியவற்றை அடித்து வீரட்டவும் விவசாயிகளை ஸ்திரிப்படுத்தவும் உதவும்.

புதிய வரிசைகள் மிகவும் அநீதியானது பத்திரிகைக் காதெத்தின் பீது 18 சதவீதம் இறக்குமதி வரி, ஏற்கெனவே பத்திரிகைப் பொருளாதாரம் சரிவீக்கி, சர்வதேச மார்க்கெட்டில் காதெ விவசாய நாள்க்கு தான் ஏறுகிறது. அண்மையில் பாலேகர் காரிஷன் தீர்ப்புப்படி பத்திரிகை நிறுவனங்கள் புதிய கைமகளை ஏற்றுள்ளன. இவ்வளவுக்கும் மேல் இந்தப் புதிய வரி பேரிடி, பத்திரிகைகளின் பொருளாதாரத்தை அளவுக்கு மீறிச் சோதிக்கும் எந்த நடவடிக்கையும் பத்திரிகை சுதந்திரத்தின் தலைநிலைதேவாரும்.

பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி காரணமாக மக்களின் பொது அறிவு வளர்ந்து விடக் கூடாதே என்ற இந்த அரசு கவலைப்படுவது போலிருக்கிறது. மக்களின் அறிவாமை தானே இத்தியாளில் அரசியல்வாதிகள் மாடுபெரும் பலம்! அரசாங்க இலாக்காக்களாவே நடக்கும் வாடுகளையும் தொகிக்காட்சியும் போதாதா? பத்திரிகைகள் எதற்கு? சதா அரசையும் ஆகியோகரையும் குறை கூறுகிற பத்திரிகைகளைப் பழி வாங்கிவிட வேண்டியதுதானே!

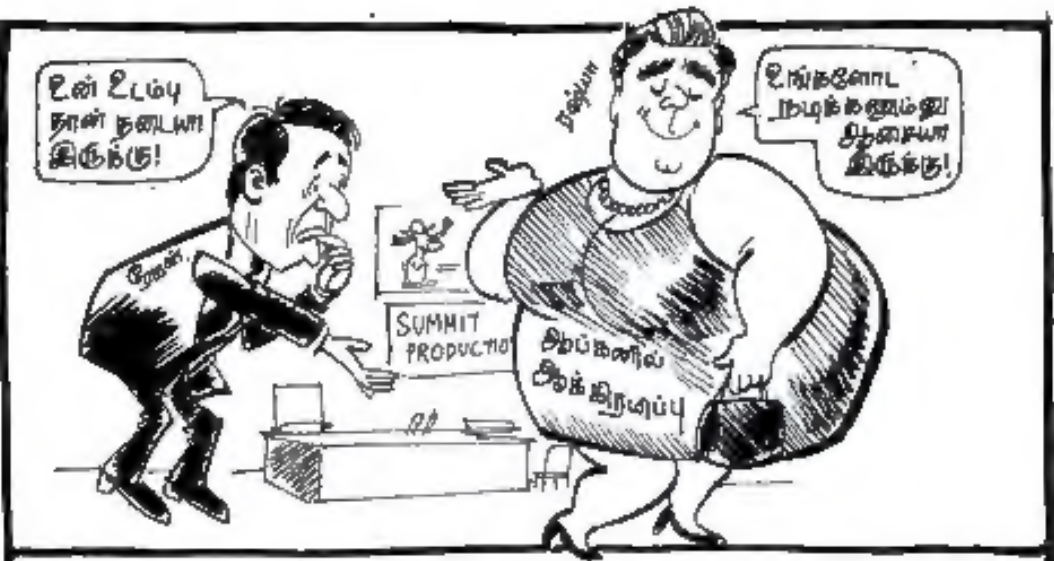
1981 மார்ச் 16
செனத்திரி பக்குவி 2
மணி: 30 இதழ்: 35

கல்கி

நவீனத்திற்கு நமது தலைநிலைப் பெற்ற கல்கி
தாமசேந்து குகியடி மலையா - மார்திரா

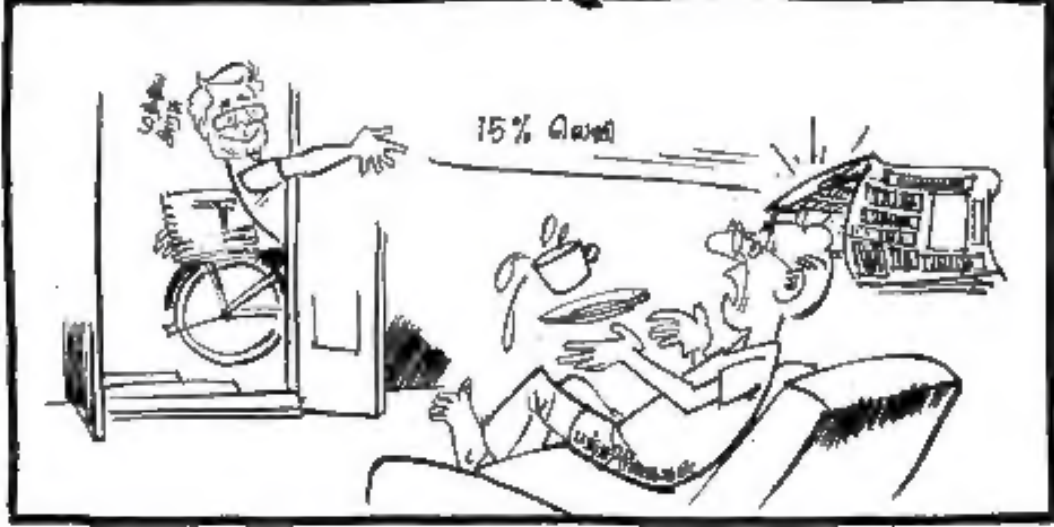

உன் உடைய
நான் தலையா
இடுக்கு!

உங்களை
நடிக் கணம்
சினாயா
இடுக்கு!

SUMMIT
PRODUCTION

சமூகநீயம்
சிவ் கிராமியம்

S. Jayaram

15% சைவம்

இந்தையா!
உன் அந்தஸ்தை
கொடுக்காதே!
இந்தை உன் அந்தஸ்தை தான்!

சமூகநீயம் சிவ் கிராமியம்

11. மந்திரை சிக்கல்!

அவரத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட அதை இருட்டாக இருந்தது. மேலேயிருந்து ஒரே ஒரு கண்ணாடி ஒரு தவறு செய்வதில் கிடைத்த வெளிச்சத்தில் வஸந்த் கண்ணைப் பார்த்தான். கண்ணை கற்றிலும் பார்த்தான். பின்பு பகலில் பாதி ராத்திரி. இருந்தும் சில பொருட் களின் வடிவங்கள் தெரிந்தன. பழங்காவத்து மர பீரோ, அதனருகில் சிட்டுவாரண கட்டில், கட்டிலின் மேல் கட்டிலுக்குச் சம்பந்த மில்லாத சாமான்கள். உதாரணமாகப் புத்த கண்கள், சோப்பு டப்பா, காந்த மான், மோட்டாரின் உதிரி பாகங்கள்; இப்படி கட்டிலுக்கு அருகே இருட்டு விளம்பில் ஒரு மகத்தான இரும்புப் பெட்டி தெரிந்தது.

"என்ன பால்?"

"வெளியே அந்தாளு பேசுறது கேக்கறதா பாடு."

வஸந்த் காவத்து திட்டிக்கொண்டு கதலின் மேல் வஸத்துக் போட்டான்.

"ராத்திரிக்குள்ள வந்து வாய்க்கட்டுப் போறதாச் சொன்னால், அவங்களுக்காவது தான் காதலுக்கிட்டிருக்கேன்."

"பத்திரமா வெச்சிருக்கல்ல?"

"ரொம்பப் பத்திரமா."

"பிரிக்கப் பாத்றியா?"

"நான் ஏங்க பிரிக்கிறேன்? நான் ஒரு பொண்டி ஆயின் மாத்திரானே! திரி! திரி!"

"பிரிக்காதே. நல்லாய்யே."

"என்னட பேசுறீயா?"

"அந்தப் பார்வைப் பத்தித்தான் பால். சதா சிவம் பிஸியா போய் சொல்லிக்கிட்டிருக்காரு."

"என்னவாம்?"

"பிரிக்கவே இல்லையாம்."

"அது என்ன பாத்றியா வஸந்த்?"

"புதுக் கவிதை மாத்திரி ஒரு வடிவமற்ற சமாசாரம் பால்."

"அவர் அதைத் தூக்கறப்போது கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டார்."

"வஸந்த்சேன் பால்! என்ன கொஞ்ச நாழியா சத்தடியே இல்லை? ஆசாமி நம்மை வெச்சல் பூட்டிட்டுக் காப்பி சாப்பிட்டப் போயிட்டானா?"

"திரந்து பாடு!"

வஸந்த் கதவை மூன்று பார்த்தான்.

"வெளியே தாய்பாப் போட்டிருக்கு பால்."

"வெளியே சத்தடி ஏதாவது?"

"இல்லை."

"அப்ப உறுக்கிப் பாடு."

வஸந்த்வுக்குக் கதவை உறுக்கிச் சத்திர்ப்பம் இல்லாமல் திறக்கப் பட்டது.

"என்னங்க அடைக்க வச்சுட்டுக் காணாம போயிட்டங்க."

"மன்னிக்கக் கூடாது. கொஞ்சம் நெருக்கடி வாய்க்கும். அந்த ஆசாமிக்கு நீங்க இங்க வந்தது தெரிபக் கூடாது."

"அந்தாளு யாரு?"

"தெரியாது போலக் கேக்கறீங்க! அவ ளும் உங்களை மாத்திரி விளாசிக்க வந்த ஆளு தான்."

"அப்படியா? இப்ப நீங்க பொருளைக் காட்டறீங்களா?"

"நீங்க விளவைச் சொல்லுங்க. அப்பறம் பார்த்தலாம்."

கண்ணை வஸந்தைப் பார்த்தான். "எவ்வளவு கேக்கலாம் வஸந்த்?"

"பத்து கேக்கலாம்! அதுவரைக்கும் நான் பால் நமக்கு அனுமதி இருக்கு!"

சதா சிவம் சிரித்து. "பத்துக்கு விரல் கூட வராதுங்க!" என்றான்.

"நீங்க எவ்வளவுதான் சொல்றீங்க?" என்றான் கண்ணை.

"மீனிமம் தாய்பத்தருக்குக் குறைபாதுங்க."

"அடடப்பா! கட்டுப்படியாளாதுங்க! பால் வாய்க் போலலாம்."

"இரு வஸந்த். ஏங்க நீங்க தாய்பத்தருக் கேக்குற இதுக்கு மட்டுமா இல்லை...."

"இதுக்குமட்டும்தான். மத்தது கிடைச்சா நான் ஏன் இங்கே சிவியடிச்சிக்கிட்டிருக்கேன்!"

"வால்தவம் தான். ஆளு. பொருளைப் பாக்காததுக்கு முன்னாடி எங்கனாவே நீர் மாணிக்க முடிவாதுங்க. கொஞ்சம் காட்டறீங்களா?"

அவன் சற்று யோசித்ததாகப் பட்டது.

"கொஞ்சம் இருங்க பணயபடி எடுத்தானேன்?"

என்று அந்த வீட்டின் பின்புறத்துக்குச் சென்றான்.

கிடைத்த தனிமையில் வஸந்த், "பால்! அதற்காவது கதை வசனம், நடிப்பு எதுவுமே புலியில்லை. வாய்ப்புவெல் பெக்கட்டிராமா போய் இருக்கு" என்றான்.

"எனக்கும் புரியலிதான் வஸந்த்! அவன் கதைபோ விக்க விரும்பறான். எதை? தெரி

வஸந்த்! வஸந்த்!

சுஜாதா

யில். ஆறு, ஒரு விதமா பேரம் பேசி பாரு
 ஜாந்தி ஆட்பாப் பன்றல்களோ அவங்களுக்குத்
 தரதா அவசரமா பேச்சு வாசித்ததை நடத்
 திக்கிட்டிருக்காள்னு தெரியுது. இவளைப்
 பாத்தா ஏதோ மிடிக்குமளவு தெரியுது."

"எல்லாம் சரிதான். சிக்கிற மால்என்ன?"
 "ஆன்க் பி அனதர்."
 "வரான்."

உத்தவன் மனசில் அதைப் பாரினல் இல்லை.
 "காட்டறதுக்கு முன்னாடி ஒரு சின்ன விஷ
 யங்க."

"என்ன விஷயங்க?"
 "நாப்பத்தற்குக்கு நீங்க சம்பதிக்கிறீங்
 களா?"

"அப்படித்தான் வெச்சிக்கொளோம்."
 "அதுக்கு முன் பணமா கொஞ்சம் வெக்
 சறிய்களா?"

"எங்கவைய வேணும்?"
 "ஒரு பத்த பதினாறு."
 "சரிதான்" என்று வலந்தி

சென்கைப் பார்த்தான். சென்கை:
 "அங்கவைய பணத் துக்கு நாங்க
 இன்னும் தயாரா வல்யில்ல."

சதாசெவத்தின் முகம் சுருங்
 சியது. "அப்ப நாப்பத்தற்கு
 எப்படிப் புரட்டப்போறீங்க?"

"உங்களுக்கு எப்பத்துக்
 குள்ளப் பணம் வேணும்?"

"சாயங்காலம் நா டு
 மணிக்களுள் வேணும்.
 அதக்கப்பறம் பொருள்
 கா மாறிடுது."

"சாயங்காலத்துக்
 குள்ள ஏற்பாடு பண்

னிடறோம். பொருளைக் கொஞ்சம் காட்டி
 ருங்களேன்."

"இவ்விங்க. மூன் பண உத்திரவாதம்
 இங்காமக் காட்டறதில்லிங்க."

"அப்ப எங்க மேலே நம்பிக்கை இக்
 சறிய்களா?"

Handwritten signature or text in the bottom right corner.

கல்கி ரூபல் 5^{/-}
கோடை சிறப்பித்து

அதிக பக்கங்கள்.

ஸ்ரீவேணுகோபாலன் ஊதும்
சுவிர்ணமுக்கு

சுவிர்ணமுக்கு

பெரியன்
அளிக்கும்
முடிந்த
நாலை *

புறமாகத்தான்! மறுபடி அப்பே சென்று
எதனைத் தட்டினார். பதில் இல்லை.

“ஏன் அழுத்தினாய் தட்டி, ‘‘தொழிலம்!
தொழிலம்!’’ என்று கப்பிட்டார்.

பதில் இல்லை. ஆசாமி சொல்லும் பக்கம்
போலிருக்காது என்று உணர்வை வழிபாக
எட்டிப் பார்த்தார். உடனே திரும்பமாக
இருத்தது. ஏதோ தளர்த்தப்படுகின்ற
பேட்டை.

‘‘தொழிலம்!’’

மறுபடி.

எங்கடாது! சொல்லும் பக்கத்தை
பேரேரிருப்பார். எதனைத் திறும் பங்காகத்
தட்டினார்.

தட்டினார் அந்த மரக் கடிவு முகங்கூடல்
நிறத்து கொண்டது. உடனே அடிசேருகிறது
வைத்தார். வைத்தார் நடு முதுகில் குறுகுறு
வைத்து யூராக் குடித்து போக உணர்ந்தார்.

‘‘தொழிலம்! தொழிலம்! எங்க இருக்கீங்க?
வாசல் எதனைத் திறந்து வைக்கிறது என்று
போயிட்டீங்க!’’

வைத்த தயக்கத்துடன் உடனே தட்டி
தார். பின்னடியில் ஏதோ பெரும் பேட்டை.
சீதான அடிமேலாக இருக்கின்ற போலிருக்க
சிறு. எங்கே சொல்லுவார்? தாத்திருக்கவாம்.
வந்திருக்கவாம். வரட்டும். வரட்டும். வந்த
வுடன் எங்க சொல்லுவார்? ‘‘எங்கெங்க
பணம் கொண்டு வந்திருக்கின்றது போட்டார்.

‘‘ஐ! கொண்டு வந்திருக்கின்றீர்கள்!’’ ‘‘எருக்க!’’

‘‘நீங்க போகின்றீர்கள் கொண்டு வந்த பணம்
மேலே வைக்க. நான் பணத்தைக் காட்டி
நேர். நீங்க போகின்றீர்கள் காட்டுங்கள்!’’ அவர்
அதைக் கொண்டு வந்து கொண்டு மேலே
வைப்பார். கைகளைவிடுத்து பணத்தை
எடுப்பதுபோல் பார்த்தார். ஏதோ என்றோதரம்
எதிர்பாராத விதமாக ‘‘கடாக் கக்கி’’
சொல்லித் தட்டினார். தொழிலம் தன் தாயா
அரை கப்பிட்டேவிட்டு அப்படியே குப்பையாக
‘‘ஊழம்’’ என்று விழுந்து விடுவார். உடனே
பார்த்தால் பித்த அடற்குள் எங்க இருக்க
சிறு என்று... எங்கடா! ஏதும் வைக்காத
இருக்கிறீர்கள்! ஆகியே காணாமல். வைத்த
செறிதம் பார்த்தார். இரண்டு கை நீட்டினார்

என்று தாத்தாவி, பின் கப்பிட்டேவிட்டு
குடிப்பட்டிருக்கிறார். அதுமேலே மேலேவை
குத்தித் தட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிற முட்
கடைகள், உட்காட்டும் கிரைப் காட்டின
காலாவதியான காவண்டர், கண்ணாடி பீரோ,
கணியல் ஒரு சேருப்பு, ஏதோ ஒரு சேருப்பு!
வைத்த இப்போது பீரோ தண்ணீர் கிணறுதல்
பார்த்தார். குத்தித் தட்டி உருண்டு
கிடந்ததையும், அதிலிருந்து இன்னும்
கொட்ட கொட்டையும் பார்த்தார். கண்ணாடி
தண்ணீர் கடைத்து சிறிது இருந்ததைப் பார்த்
தார்.

‘‘தொழிலம்!’’ என்று மறுபடியும் கப்பிட்ட
பார்த்தார். பதில் கிடக்காமல் மேலே
கட்டித் திறப்பதற்குத் தள்ளினார். ‘‘வாரும்
இல்லையா!’’ ‘‘வாரும் இல்லையா!’’

வைக்க என்ற தெரிந்த இடத்தை
திறப்படி. தேய்த்துக் கொண்டு குனிந்து
கொண்டு தட்டினார். கணறு தெரிந்தது.
பின்னடியில் மேட்டமேலே தெரிந்தது. மரத்
தொட்டி. தந்தைத் தட்டும் கடிவு திறந்து
சிறுத்தது. அதன் காவலை பாடுபாடாக எங்க
தொரிந்தது வைத்த திருக்கிட்டார். தொ
பித்ததில் மேட்டி தனிவாசல் கிடக்க, பட்டை
பட்டை மராவாசல் பருத்திருந்து பாடுசீ.
பாடு உட்காடு - பாடு மேலேயே அவர் கிடத்
தார்.

வைத்த குடிப்போல் அவருடிக் கொண்டு
குனிந்து ‘‘ஐ கை காட்டி!’’ என்றார்.

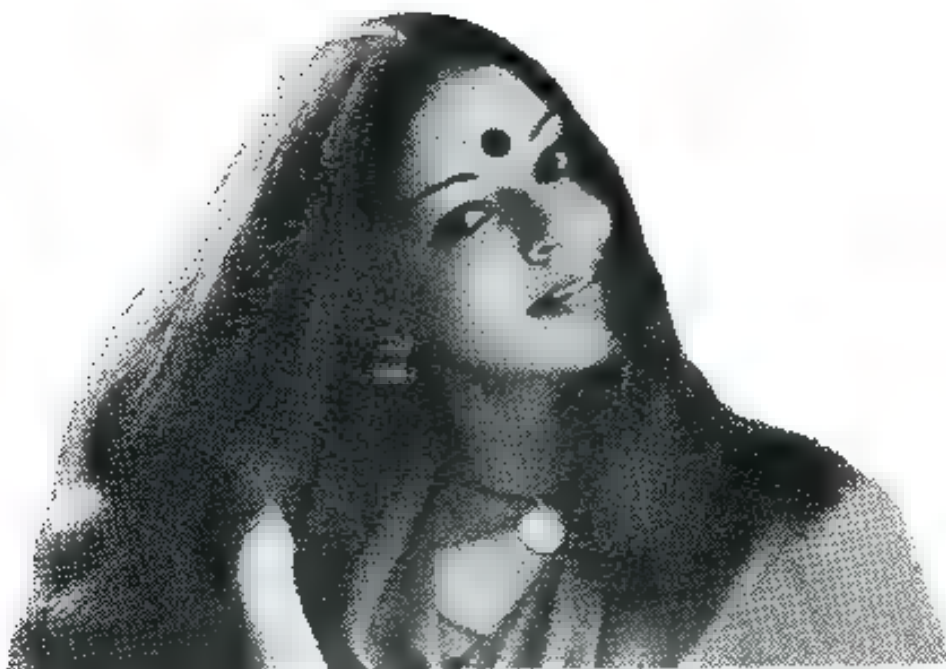
தொழிலத்தின் கடைவாசல் குத்தித்
புதிய ரத்தம் இன்னும் சிந்திக்கொண்ட
கிருந்தது. வாஸ் திறந்திருந்தது. ‘‘கட
பாடீ! ஆர் அடிட்டா?’’ வைத்த அவர்
கையைத் தூசிப் பக்கம் தீய்த்துப் பார்த்
தார் இருப்பதாகத் தெரிவித்தது. பார்
பின் கடிவு வைத்துப் பார்த்தார். ஒரு கை
தூரத்தில் இடைப் பேட்டை. ‘‘அப்பய்யா!
இப்ப எங்கே செங்கீங்க!’’ தொழிலத்தின்
முகம் முழுதும் விக்கியிருந்தது. அங்கமே
கண்ணிப் போயிருந்தது. பண்ணை ஏதோ
எதிர்ப்போயிருக்க வேண்டும், ரத்தத்தின்
வேதத்தில் பார்த்துப் போட்டார் போல் இன்
னும் சிந்திக்கொண்டிருந்தார். ‘‘தொழிலம்
போய்க்கொடுக்க என்னவா ஆர் உரைக்கு
போய்ப்படியா?’’ பதில் சொல்லக் கூடிய
நிலையில் இல்லை. தூக்கவாசலி என்ன சா
வுடா இது, சரியான சுவை பார்த்து பால்
கழண்டுட்டார். நம்ம கை பார்த்து ஒரு
பட்டைகட்டு என்ன இது! இந்தக் கணை
ஆரம்பிச்செறிந்ததை முகத்து முகம்... இது
என்ன? பீரோ ஏதோ கடிப்பாக இருத்தது.
எடுத்துப் பார்த்தார். இவர் அனைத்துக்குப்
பாரி தீய்த்துத் தோல் கரும் பண்ணை...
என்ன என்று பார்த்து தெரிவித்தது. கைகளை
போட்டுக் கொண்டார்.

மேலேயே குடிவந்தார். திரைக் கைவை
ய்க்கும் பின் சிவ் தூரத்தில் கொண்டிருத்
தாரார். ‘‘போய்க் காணாமல்! காணாமல்
ஆடு அடிப்பட்டிருக்காது.’’

‘‘எங்க எங்க!’’
அவரணிக் கணறுத் தெரிந்தது கொண்டு
உட்காடு குடிவந்தது. (தொடரும்)

தொழிலம்! தொழிலம்! மறுபடியும்
கொடுத்தீங்கோ! கொண்டு போய்க்கொண்ட
கணறுத் தட்டினார்.
வந்தது! உட்காடு குடிவந்தது எங்கே
கடா இன்னும் குடிவந்தது ஆர் கருத்துக் கண்ணி
கொடுக்க உட்காடு இன்னும் இருக்கின்றது
மருகும்...! கை, தொழிலம்

சாதாரண தேங்காய் எண்ணையைக் காட்டிலும் உங்கள்
கூந்தல் வளர்ச்சிக்குகந்தது எது?

கேசவர்க்கினி

கலந்த தேங்காய் எண்ணை!

ஆம்! நீங்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கும் தேங்காய்
எண்ணெயுடன் சிறிது (சில செட்டுகள்) கேசவர்க்கினி
கலந்து தலைமேல் தடவிக்கொள்ளுங்கள்.
உங்கள் கூந்தல் எழில் விரி
காண்பீர்கள்.

அழகிய அடர்த்தியான கூந்தலின்
பரம்பரை ரகசியம் — கேசவர்க்கினி.
ஒரு பாட்டில் இன்றே வாங்குங்கள்.

கேசவர்க்கினி ப்ராடக்ட்ஸ்

சென்னை-600 087

இனிசாப் - கா திராசு

படம் புரண்படுத்த முன் எதிர்பார்ப்புகள்:

தீவத அம்(ம்)மன்: கழக்கம்போல் தடிப்பவதத் தவிர எல்லாம் செய்து காட்டுவார்.
ராஜ் பாபர்: அறிமுக நடிகர். அதற்குள் நம்முள் சத்திர்புடன் கெடிகவாமிப் பிரபலமான யோவழி. பதிலிவி கோலாபூரி: பிரிட்டிஷ் இளவரசர் சாரணவர்க்கும் பரபரப்பான முத்தம் கொடுத்த வீராக்ஷி.
மோ கலாசாஸ்யமாய் 'ஏதாவது' எதிர்ப் 'பார்க்கணம்'.

படம் பார்த்தபின் எண்ணங்கள்:

என்வடகம், கார் திரத்தகம் இல்லாமல் இப்படம் பெற்றி பெற்றுகள்த - தம்பிக்கை தருகிறது. இங்கெரு சட்டம் ஒரு இருட்டை. காதுகம்-காதலி. குள்ளுமலம் ஒருவன் அத்தக் காதுகியை விரும்பி அவரைக் கற்பழித்து விடுகிறார். கோர்ட்டுக் அவனுடைய கிரிமியல் மூலம் கக்கினை வாதத்திறமையால் தண்டனைபிடுகிறது தப்புகிறது. குவி கைட அவன் தொடர்த்த அவரின் தக்ககலையும் ஒருகை பார்த்து, அக்கா தனித்து அவருக்கு முடியு வதற்குகிறார். சட்டம் விழித்து அவன் மன்னிக்கிறது. க்கொலாசு ஆரம்பித்து ஒரு பிடிக்கிறது படம். ராஜ் பாபர் விஷயமுள்ளவர்தான். பதிலிவி கோலாபூரி விஷயமுள்ளவர்தான். தீவத்கட விஷயமுள்ளவர் தான். இருத்தாணம் தடிப்பில் பரிசைத் தட்டிச் செய்பவர் ராஜ்பாபரின் கக்கிசு. வதார்த்தமான திரோ - கம் - கிக்கம் ராஜ்பாபர் புதுவிதமான இரண்டு பவயத்தர்க்கை ஆர அமர ரவித்தத் செய்கிறார். ரவிக்கச் செய்கிறார். படத்தில் பாதிக்ரு மெல் கோர்ட்டு சீமே கத்தாணம் பொரடிக்காமல் இருப்பது கட்டரக்கின் திறமையாக. தராக ஆரம்பத்தில் ஒரு பக்கமால் கலாசாசுணும் க்கைடில் தடுதிலையையாமி தீநியை திறநாட்டுகிறது. - நவீனி என்சுரி

ஆக்கு எடுத்தவர்க்க ஆராய்ச்சி மணி பவல் பட கிங்கியலா கன்றின் தாய்க்கு? கோலிக், கார்க் ஆகியவற்றில் பிரார்த்தனை நேரக்கை காரதிய இன்றும் ஒவித் தக்கொண்டிருக்கின்றன தேவலின் ஆலய மணிகள். வீட்டின் புகழ் அதற்குக் கையக்கமான தந்தி உருவத்தால் ஒரு மணி உண்டு. அதை பொலிக்கப் பத்தி சிரத்தை புடைய குழந்தை கண்க்குக் ஒரு மோட்டி எழும். கக்கன் மாநி ஆட்டி ஆட்டி மணிகள் தாக்கே வெகிவத்த விழுந்தவிடும்!

ஆயின்க் சீமேக் கப்பிட, கிப்படை வரவழக்க, ரவிக்க திலையத்தில் புலகலாசாசு. வகு கக்கை அறிக்க, கிளம்புலகலாசுத் தெரிக்க. சிவநயில் கக்கவு தயார் என்ற கவிதைக்கு கண்கித்த கல்கலாசாசுக்கும் மணி தான். ஆடு மாடு மெயும்போது கல்குத்து மணிகள் எழுப்பும் ஒவி அகாதி இன்பம் தரும். அகாதிட மகிழ்ச்சி அளிப்பது பன்னிக்கட, கக்காசு முடிய நேரத்ததைக் குறிக்கும் மணி ஒகை.

ரவிக்க பெருமக்கை கக்கி, கக்கார்புத்து வெளிவே வெற்றிலை பாக்கு. கெடுகட்டுடன் அகிரத்ததை வா: கக்கிக் கொண்டிருக்கும் அட்டைக் கும்பி கக்க நாடக, கிவிடா அரங்குகளில் மணிபோ கக்கு கக்கிதமம் கக்கி. தக்கவு போக்வாதது இரண்டுக்கும் மணி கோண தேவையுடும். திப்பதிக் கோண்டால் திப்படை வாக்கணம் விசுர்த்தகெல் மணிபோகா வழி பகைத்தக் கொடுக்கும். மகாந்தத் ஆக்கமாவ்க்கு இறுதி அக்சு வி சேத்துக் க்கு குழக்கத்தடைக் ஒவிப் பது ஒரு வகை க மணி. மெகைப் பிரசங்க்க்கில் பிரிட்ட லுக்குப் பவல்படுகது "சாவு மணி" என்ற கோல்.

இதை எழுதிக் கோண்டிருக்கும் போகே ஒரு மணி ஒகை கேட் திறு. காலில் பெகலா, தொலை பெலியில் ராக் தம்பரா, பக்கத்து வீட்டு கப்பிரமணியா என்ற தெரிவிக்கி. வாரும்கில், காலி லுத்து மணிக்கு எழுப்ப கவுத்த அகாரம் கக்கினை திராவமரை ஓடி (தக்கிது) திலைய தடுமாரி, ஒரு மணிக்கு ஒவிக்கிறது அக் கவுதான்!

எந்த மணி எப்படியாவது போகட்டும். ஆக்கினை 'மணி' தேவையான அகவு கக்கி வந்து நேரத்தான் க்கி, அததான் என் க்கை மணி!

புதியது பிலிப்ஸ் அளிக்கிறது.

ஆர்ஜிண்டா
ஸறிப்பர்லக்ஸ்

இது ஒன்றே 30%
அதிக ஒளிதரும் பால்
வெண்மையான பஸ்டு.

தேவையான இடத்திலே ஒளி

புதிய ஆர்ஜிண்டா ஸறிப்பர்லக்ஸ் எஃஃஃஃ
கூடிய வெண்மையான ஒளி வெண்மையான
பால் பஸ்டுக் கிழிந்தால், உங்களுக்குத்
தேவையான இடத்தில் பால் வெண்மையான
வகையில் உருவாக்கப்பட்டது. அதே 30%
அதிக ஒளி வெண்மையான (எஃஃஃஃ
எஃஃஃஃ வெண்மையான ஒளி வெண்மையான)
பஸ்டுக் கிழிந்தால், ஒளி வெண்மையான
வகையில் உருவாக்கப்பட்டது. தேவையான

ஒளியெண்மையான ஒளி வெண்மையான
கிழிந்தால், பால் வெண்மையான. காரிய,
தேவையான, தவறியான வெண்மையான—
பஸ்டு, அருந்தும் ஆகிய வெண்மையான
பெயர் பிடிக்க ஆரம்பமானது ஆர்ஜிண்டா
ஸறிப்பர்லக்ஸ். இதுதான் அப்போதுதான்,
ஆர்ஜிண்டா ஸறிப்பர்லக்ஸ். புதிய
தேவையான, பெயர்லக்ஸ் ஒளி வெண்மையான.

அளவான சின்னவகையில், அதிக ஒளிவெண்மையான.

பிலிப்ஸ்

காரிய வெண்மையான ஒளி வெண்மையான.

19-12-1964

ஈ மங்களா அவனுடன் மனம் விட்டுப் போகத் தனிமையை நாடி வந்தவுடன், அவன் தன் திட்டத்தின் முதல் கட்ட வேற்றியின் கதவு களைத் தானே திறந்து கொண்டு பிரவேசிப்பதாகவே புண்காங்கிதப்பட்டுக் கொண்டான்.

அவனுடைய முகத்திலிருந்து, அவன் உள்ளத்தின் ஒளம் குரூர தெளிவு கனிவுகளை அவளும் உணர்ந்து கொள்ளத் தவறவில்லை.

அவள் பேச அன்று அவளுக்கு வந்த விவாக ரத்தக்காண நோட்டீஸ் பற்றியே இருந்தது.

அவனுடைய உள்ளத்துள் இடம் பெற வேண்டுமானாலும் தானும் ஏதேனும் மனம் விட்டுப் போ வேண்டும், பேசுவது போலப் பாவனை காட்டவேண்டும் என்றிரு முடிவுடன் பரமேஸ்வரனைப் பற்றிச் சில குறைபாடுகளை அவன் மனம் திரும்பிவைக்கும்படிப் பேசினான்.

"எனக்கு நீங்கள் நிச்சயமாக உதவுவீர்களா?"

"மனப்பூர்வமாக உதவுவேன். ஏனெனில் என்னையும் நான் தற்காலத்தி் கொண்டே பாட வேண்டும்!"

"அதற்குரிய சரியான வழி...?"

"பணத்துக்குப் பரமேஸ்வரன் ஆசைப் பட்டே அம்பிகாவை மணக்கும் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறான். இனி என்னதான் செய்தாலும் அவனைத் தடுக்க முடியாது. ஆகவே அவன் வழியில் அவனைப் போக விட்டுவிட்டு ஒதுங்குவதான் நல்லது. இப்பொழுது அவனாக ஒரு வழியைத் திறந்து விட்டிருக்கிறான். அதன் வழியே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வெளியே ஓடிவந்து விடுங்கள். அப்படி வந்தால் தான் நமது வரலாறுகள் திட்டம் சரியாக நிறைவேறும்."

அவனுடைய உள் மனத்தின் சபலங்கள் இன்னமேலும் ஒங்கியென்றது அவன் குறித்துக் கொண்டான்.

"பரமேஸ்வரன் உங்கள் மீதும் ஓர் அபவாதத்தைத் தீனித்திருக்கிறாரே, அவரமேல் உங்களுக்குக் கோபமில்லையா?"

"அசாத்தியமான கோபம் இருக்கிறது."

"இதற்காக அவரை நீங்கள் தண்டிக்க வேண்டாமா?"

"தண்டிக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் எதிர் பார்க்கிறீர்களா?"

"என்றை விடுங்கள். உங்களுக்கு ரோஷம் வேண்டாமா?"

"எல்லாம் உன்களாகத்தான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்."

அவளை ஒருமையிற் அழைக்க ஆரம்பித்து விட்டான். அதன் குறைபையும், நெருங்கி வரத் துடிக்கின்ற தன்மையையும் கண்ணென காட்டிக் கொடுத்தான்.

"அவர் என்னை விவாகரத்து செய்வது சலபமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதன் பின் விளைவுகள் பற்றி அவளுக்குத் தெரியாது. நீ உதவா விட்டாலும் பரவாயில்லை. நான் அவரிடமிருந்து விடுதலை பெறத் தயார். ஆனால் சலபமாக அப்படி வந்து விட்டாட்டேன். இந்த இடத்தில்தான் நீங்கள் சரியாகப்

புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உனக்கு அவரைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாதுதானே!"

"சத்தியமாகத் தெரியாது! அன்று ஒரு நாள் கடைக்கு வந்தாரே அப்பொழுதுதான் தெரியும்."

"சரி! நீ வசதி படைத்தவனு?"

"ஐயோ! நான் ஒரு பரம ஏழை! இந்த வான்ட்ரிஸை விட்டால் வேறு போக்கில் மின்றிச் சொற்றுக்கு ஆலாயிப் பறக்கணும். ஒரு வேலை தேடினேன். என் படிப்புக்கும் அந்தஸ்துக்கும் இந்த வேலை பொருத்தமிருந்தது. ஆதேழு வருஷமாக இந்வேலை இருக்கேன்... ஒரு ஸ்பாசாகட் சேர்க்க முடியவில்லை."

"பரமேஸ்வரனின் சொத்து மதிப்பு எவ்வளவு இருக்கும் தெரியுமா?"

"எனக்குத் தெரிந்த வரை கூத்து வட்டத்துக்குக் குறைவாது. பழுவந்தாங்கலில் ஒரு சின்ன பங்களை இருந்தது. அதை மிகவும் அவசரமாக விற்றுக் கொடு பண்ணிட்டார். அதைப் பங்காளனை எவ்வளவுதான் குறைந்த விலைக்கு விற்றிருந்தாலும் இரண்டரை லட்சம்

ஜெபல் அணைந்த விளக்கு

மகரிஷி

சத்துக்குத் தேறும். அமைத் தவிரச் சென்றால் சில கட்டிடங்களாகக் கட்டி, கடை வரடகைக்கு விட்டிருந்தார். அவைகளை ஒண்ணரை லட்சத்துக்கு விற்றிருக்கிறார்."

"இதெல்லாம் உனக்கு எப்படித் தெரியும்?"

"எனக்கா?" - அவன் கேள்விக்குறி யாய் அவளைக் கவனித்தான்.

அவன் வாய் விட்டுச் சிரித்தான்.

"சண்டைக்கென்று கொதாலில் இதற்கும் போது கண்மண் தெரியாமல் இறங்கிவிடக் கூடாது, கருமாரன் ஊர்! நாமும் தயார் செய்து கொண்டு இறங்க வேண்டும். எதிர்

மிக் படித்ததால் நாம் சமாளிக்கவேண்டுமே இது விடயம்... ஆனால், குறைந்த பட்சம் தெரிந்து வைத்துக் கொள்ளவாயது வேண்டாமா? பாலம் நீ என் மேல் உலகையே வைத்து இருக்கிறாய். அவ்வாறு அன்பும் பாசமும் வைத்திருக்கிறாய். உன்னுடைய முடிவு வேறு மாதிரியாக எனக்கு திரத்தரமாக உதவ வேண்டுமென்று கூட இருக்கலாம். பிற்பாடு நாம் இருவரும் போகும் ஒரு திட்டம் உருவாகலாம். இதற்குப் பணம் வேண்டாமா?"

அவர் இப்படியே பேசியதும் கருமாறன் அப்படியே மல்கிப்போய் உட்கார்ந்து இருந்தான்.

"கொண்டே, நாமாது அங்கிட்டம் விவாகரத்துக் கோரவில்லை. நமக்குத் தெரியும் நாம் இருவரும் திரபராதிகள் என்று. நம்மை வேண்டுமென்றே பிரித்து அவர். வம்புக்கு இழுக்கிறார். நாம் அவரைக் கம்மா கிட்டலாமா? அப்படியே அவர் விடுப்பப்படி நாம் அவரிடமிருந்து பிரிந்து வந்தாலும் வெறும் கைவலன் உன்னுடன் வரமுடியுமா?"

"எவ்வகை?"

"நான் சொன்னது திரபராதா இப்படியா?"

"அவர் எவ்வாறு சொன்னதென்பதும் விற்றுப் பணமாகிப் பெய்செய் போட்டிருக்க வேண்டும். அந்தவாறாகிடவேண்டும் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். அந்நிம் பாதிவையாவது உறத்தாக வேண்டும். திரபராதாமா வாகும் வேண்டும். அப்படி விவகாரம் இதை ஏதாவது முடிவாவது. அவர் ஒரு கணிசமான தொகையைத் தந்தேவாக வேண்டும். அந்தத் தொகை தமது திரபராதா வாழ்விற்கு உறுதியாக இருக்க வேண்டும். இதுதான் என் திட்டம். இதற்கு நீ ஒத்துவைத்தால் நாம் மேற்கொண்டு போலாம். இப்படியே இதை இப்படியே கிட்டிவிடலாம்."

அவர் வழுத்து விட்டான்.

"உம்க்கொ... உட்கார். நீ எவ்வகை திரபராதா கிட்டிவிட வேண்டும்" - அவர் இரண்டாவது தடவைவாக அவர் ஒருமையில் அழைத்ததையும் அவர் குறித்து வைத்துக் கொண்டார். மிக தெருக்கமாய் அங்கிட்டம் வரத் துடித்ததெனக் காணப்பட்டார். வேகம். அந்த சொந்ததெனக்

அருங்காசு

தந்தி வெட்டாத ஊவர்

ஊர் தாம் செய்யும் உபகாரங்களுக்கும் தாம் மறைந்தது செய்யும் உபகாரங்களுக்கும் உண்டி விட்டுவைத்து கூட அவனுடைய கருணை ஒன்றையேயே எப்படி தாம் அறியாததால் தமது மறைப்பிற்குத் தெரியும். அவர் சொகுத்த பொருட்களை அவருடைய தலைமையின் தாம் காப்பிட்டுவிட்டு, வெட்டி வந்தியதும் அனுபவித்தவிட்டு, இவ்வகவிக்குத் தகுந்த தாம் மாற்றியபொருட்கள் ஒரு கட்டியிலும் திணறியவதற்கும், தமது வாய்க்கையிலே வாய்க்கையுடைய ரொத்ததற்கும், "பொருத்தானவர்கள் பிறவா தானோ!" "திருவிழி மிழிவாறும் சேராநாள் திருவிழை சேருகிறார்கள்". தம்மால் செய்ய முடியாமல், தம் சக்திக்கு மீதான ஒரு சக்தியால் ஆகும் பட்ட பொருட்களை அப்பறாசக்தியால் அம்மைப்பயனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யாமல், தாம் திம்முவிட்டுச் சாது, பெரும் தந்தியற்ற செயலாகும். அவர் சொகுத்தபொருளை அவருக்கு தந்தியுடன் அர்ப்பணம் செய்து விட்டு அவ்வகை அனுபவிக்க, அந்த தந்தியை, மனிதத் தன்மையக்கு அறிஞரிலான அமிரிதமாய் ஆரம்பப் பரவி உணவும் உலகத்தின் வளரும் பொருட்களும் ஆகும் சேரடி எல்லாம் பங்குடைய சேர்த்துத் துணியால் தீற்றும். அந்த தந்திக்குப் புகழ் என்று பெயர்.

தாம் உருக்கிறோம், ஒரு சிறு ஆகடையைச் சத்தமாய் அவருக்கு அர்ப்பணம் பண்ணி விட்டு உருத்தால், உடல் பஞ்சம் குன்றி விடும், தாம் புரிப்பதற்கு முன் அவருக்கு தியைதமம் செய்துவிட்டு உண்டோமாகும் அதுவே தன்மைக்கான ஊவர், தந்தி வெட்டாத ஊவர்.

- இசுத்தகு ஸ்ரீ கருமி ஸர்வேசு சத்திரிசேசு நேத்திர சர்வதரி சங்கராச்சாரிய சர்வதரி

தாம் அவர் வெகு சாமர்த்தியமான ஒரு அண்மை உட்குத் தடுத்த திறத்திக் கொண்டு யுருத்தால்.

"நீ சித்திக்க வேண்டும் எப்படிதான் என்னை..."

"ஆமாம்... உங்களை... உன் வாய்க்கையால் தான் ஏற்றுக் கொண்டுநேன். அதன் மீதும் ஒரு முயல்கொடுக்கிறேன். இதை முடியுமா என்பது தான் சொல்லிடுக்கு ஏற மாட்டேன்."

"அவர் தான் மந்திரஞ் சாட்சாதிபதியின் மகன் மணக்கப் போகிறார் இதில் ஏற் கொடுக்க உன்னைக் காண்குப் பாதி தருவ திக் அவர் அப்படி போகும் ஏழையாதி விடப் போவ தற்கும்."

"ஆமாம், நீ சொல்வது உண்மைதான். அக்கொடில் சத்தானத்தை காண்கு தந்திரஞ்சு தெரியும். தந்திரம் ஒரு சீயும் சிவியைக் காண்கு விடிக் வாயர், அவர் அப்பிராசுமின் காண்கு போதும்... பயத்த கொண்டு சமாதானத்தற்கு வந்து விடுவார்கள்."

"அப்பொடில் சத்தானமா?"

"ஆமாம்..."

"நீ முடியுமா செய்து விட்டாயா?"

"பிராணிகள் காண்கு ஒரு முயலையே நோக்கி தங்கும்போது தான் அதை எதிர்ப்போக காண்கு உம்மா இருக்க முடியுமா? அவ்வகையுடைய அகார தான் விடுவதான இக்கம், அவர் செய்திருக்கிற பய சிவியைக் குற்றங்கள் காண்குத் தெரியும். பழைய மாயப்பத்தின் இவ்வகை சந்தப்பட்ட ஒரு சக்தியின் ஒரு கொடுமை மறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தான் அதைக் கிளப்பப் போகிறேன். அப்பகாரைக் காண்குத் கொண்டு மந்திரஞ் பெய்க் கிளப்பினால் காண்கு விடுவதான சக்தி அவ்வகையுடைய பாழாக்கிடுக்கினார். அவர் இப்பொழுது எந்த மருந்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு எந்த மருத்துவ மனையில் மருத்திருக்கிறார் என்று காண்குத் தெரியும். காண்கு காண்கு போகும் காண்குக் கெளரிய கொண்டு வருவேன். அது காண்கு முடியும். காண்கு இவ்ருத்தும் தெரியும். பரமேஸ்வரனுக்கு ஒரு தன்மை இருக்கிறார். அவனுடைய யோசனை மீதும் அவர் காண்கு செய்து காண்கு. இவ்ருதும் அந்த ஆக மட்டும் பாடுகின்ற காண்குத் தெரியுமிக்கம்."

எவரும் மெய்கைய அங்குதமத்தின் தீவிர சக்தித் தொண்டுகுத்தது. சந்தானின் காண்குக்கள் சக்தித் துக்கினர். பரமேஸ்வரன் தன்மையுடைய குறைவைத் தொடக்கியது. காண்குக் காண்குப் போக்குவரத்தின் சிறு சிறுபுக குறைத்தபாடுகில்.

தம் குறைவை அரும்பிய விவரணையைக் குறைநாள் அவரம் அவரமாத குறைத் தமது தற்கு காண்குட்டால்.

"யார் இவ்வகை ஒரு சம்பவம் கூட விட்டால் தெரிந்து காண்குக் கொண்டுக்கிறீருமோ! இவ்வகைய சம்பவங்கள் இவ்வகை யார் காண்கு மிழிப்பார்கள்? எப்படி இவ்வகைச் சேர்த்திருப்பார்கள்? பரமேஸ்வரனின் தன்மை ஒரு கை இருக்கிறார்... அவர் காண்குயுதான் காண்கு... காண்கு வரை தெரிந்துகொண்டிருக்கிறீருமோ! ஒருமேகை காண்குயும் இவ்வகைத் தெரியுமோ? தெரிந்து காண்குக் காண்குதான் இப்புகுத் தெரியாதவன் போக தருக்கிறீருமோ!" - அவன் 'அகரிட்டாதி விட்டான்'.

அவ்வகையில் தருக்க வேண்டும் காண்கு ஆரம்பித்தவன் ஒரு நோக்கியைத் தருவிக்கொண்டிருக்கிறான். இவ்ருதும் அகிரம் பேசியுள்ள கை; காண்கு தந்திரப்புகுக் மெய்கையாகி விட்டால், சிறு சம்பவமாயிடுமும் இவ்

டாக்டர்!
என் பிள்ளைமக
குழந்தைக்கு
உடம்பு சரியில்லை
கொஞ்சம் கிரைட்ஸ்.

கிரைட்ஸ்
உயிற்றிழைதான்
உடம்புக்கு
உடவர்டஸ்
கிரைட்ஸ்
கொடுக்கிறது.

டாக்டர்!
இந்த குழை
கலவரத்தை
உடவர்டஸ்
கிரைட்ஸ்
கொடுக்கிறது.

குழந்தைக்கு கொடுக்க வேண்டிய
குழந்தைக்கு உடவர்டஸ்
கிரைட்ஸ்
கொடுக்கிறது.

100 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக
தாய்க்குடும்பம் ஆய்வு.

உடவர்டஸ் கிரைட்ஸ் வாட்டர்

உண்கைய உணர்ந்தால்

உவகை உண்டாகும்

நீடுமுகக கீடுபானந்தவாரியார்

சேரமனும் காமனும் இணையிப்பாத நன் பர்கள். என்னிடமாமல் உன்னம் ஒன்றி அன் பாரம் பழையார்கள். வகுசம் இக்காத நெஞ்சம் உடையவர்கள். அன்பினால் இப் பந்தை தூர்வார்கள். இருவரும் சேர்ந்து ஆசை வாய்பாடு செய்வார்கள்.

ஒரு சமயம் சோமனும், காமனும் திருத் தை யாத்திரைக்குப் புறப்பட்டார்கள். பழைய காவத்தின் ஓட்டங்கள் கிடையா. என்ன விதமே செய்வார்களும் அன்ன விதமே செய்வ மாட்டார்கள். இதன்காலம் பழைய காவத்தின் அன்ன சத்திரம் கட்டி சோழ போட்டார்கள். அன்னதானத்துக்கு முகமியத் தயம் சொடுத்தார்கள். அதன்காலம் உணவுக்கு ஆனும்படி வந்த சோதனம் மா, (சத்திரமா) சம்புமா. அவர். வாய்த்த திராட்டை முதலிய பண்டங்களின் கடையின் திரப்பிக் கொண்டு யாத்திரை செய்தார்கள்.

புண்ணிய நடுவின் திராடியும், நடுவின் பிதர்க் கடல்கள் வந்ததும், நகத்தின்கண் ளாத்திரைத் தரிசித்தும், மயிற்சரி அடைத் தார்கள். திருத்தலை யாத்திரை மகாலக்கு இன்பம் தரும், யாத்திரையின் பன துரங்கள் சேர்ந்தாலும் இன்பம்தான் அதிகமாக இருக்கும். மிகு சாத்திர உண்டாகும். பரி தானத்தின் அருமை தெரியும். பாவங்கள் விவரும், புண்ணியம் உண்டாகும்.

இவர்களுடைய யாத்திரை முடிவிற தருணம், இறுதியில் ஒரு புண்ணிய கந்தவந்தை அடைந்தார்கள். வாயி தரி சனம் செய்த விட்டு ஒரு சத்திரத்தின் தரிசினார்கள். அந்த சேரத்தின் இருவருக்கும் வேண்டிய நன்புழியை இராமன் வந்து சேர்த்தான். உத்தமன் அகமும் முடிமும் மயர்ந்து வரவேற்றார்கள். இரவு மணி பதும் ழைவருக்கும் தன் பரி.

சோமனும் காமனும் உடையின் 3 சோதனம் ரொட்டிகள் இருத்தன. சாமனும் காமனும் 5 ரொட்டிகள் இருத்தன. ஆக எட்டு ரொட்டிகள். இவற்றை முயரும் உன்ன

வேண்டும். ஒவ்வொரு ரொட்டியிலும் தியாய் பிதை போல் ழுன்ற துண்டுணாகச் செய்தார்கள். எட்டு ரொட்டிகளும் 24 துண்டுகள் ஆயின. ஆளுக்கு 8 துண்டுகளை உண்டு தண்ணீர் பருகிப் பரிபாதி பரமனை தியானித்துப் படுத்தல் கவனம் நித்திரை செய்தார்கள்.

விடியற்காலம் இராமன் எழுந்தான். பொத்தாக பரணம் உன்னிடமாய். அதையும் புண்ணிய கந்தவந்தின் கடவே கடந்து. ஆதவாக இவர்களுடைய உணவை உண்டு தாம் புண்ணியத்தை இழக்கக் கூடாது. உடவுள் நமக்குச் சிறிது போருள் தந்திருக்கிறார்" என்ற என்னி, மேகமேயிது 3 ரூபாய்களை அவத்தயிட்டுச் சென்றார். மீளார் சோமனும், காமனும் எழுந்து மேகமே யிது 3 ரூபாய்கள் இருக்கக் கண்டார்கள். சோமன். "அண்ணா! மேகமேயிது எட்டு ரூபாய்கள் இருக்கின்றன. உணக்கு தாக்கு ரூபாய், எனக்கு தாக்கு ரூபாய் என்ற பக் கிட்டுக் கொள்வோம்" என்றார்.

காமன் "நம்பீ! நீ சொல்வது என்ன தியாயம்? உன் கடையின் 3 ரொட்டிகள் மட்டுமே இருத்தன. என்னுடைய கடையின் 5 ரொட்டிகள் இருத்தன. ஆதவாக ஒத்து ரொட்டிகளுக்கு தான் ஒத்து ரூபாய் எடுத்துக் கொள்வோம். நீ ழுன்ற ரூபாய் எடுத்துக் கொள். இதுதான் தியாயம்" என்றார்.

சோமன். "நாபம் ஒன்று சேர்ந்துயாத்திரை செய்தோம். நாப நகத்தினும் சரிபாதி தாக். ஆதவாக ஆளுக்கு தாக்கு ரூபாய் எடுத்துக் கொள்வதுதான் முறை. நீ விவே தவராய புண்ணித" என்றார்.

இவ்வாறு ஒரு ரூபாய்க்காக இருவரும் ண்கடை போட்டுக் கொண்டார்கள். இத்தத் தரராய முடித்தது. இருவரும் அத்தக் கட்டிடம் இடிவிறந்த மாதிரி பவத்த ரூபாய் வாதம் செய்த கொண்டார்கள். அக்கு வாகம் துறை அதிகாரி விவம் எப்பயர் வத்தாரி. இருவருடைய வாக்கு முண்க்கிைக்

தமிழுக்கு
அமுதென்று
பேர்...!

நல்ல காபிக்கு
நரசுஸ்
என்று பேர்...!

ஐவனுள்ள ஒரே காபி!

நரசுஸ்

"தெர்மலோ" காபி!

நரசுஸ்

காபி கம்பெனி

சேலம் 636 007.

கிளைகள்: தமிழ்நாடு, சீலம்.

மீண்டும் வருவான்!

கலைஞர் ராணி கதிரவர்க்கம்: சூர். கர்ணா

"என் கண்கள் அண்ணாக்கு என்னவாகக்? என் தலக்கை கட்டிக்கு என்னவாகக்? என் கிணாரக் செவ்வதற்குக் என்னவாகக்? என் மூட்டு வெளக்குக்கு என் வேணும்?" - குழந்தையைக் குளிப்பாட்டி விட்டுத் துடைத்துக் கொண்டு செல்லும் குத்த மகி போழித்து கொண்டிருந்தாள்.

"இவ்வீடக்கு உன் மகினை விட்டு வரப் போவதில்லை? நா போவதும், எட்டுவது வா, சொறு போடு" - சேயம் சிவ்வானைத் துடைத்துக் கொண்டு கொண்டுவந்தாள்.

ஆனால் செல்லம் அவைவின் வார்த்தையை வட்டிப்படுத்தும் திவ்விய இடம். துடைத்து முடித்துவிட்டு, மாடப் பிழைக்கெனில் போய் அதிலிருந்து பவுடர் டப்பாவை எடுத்து மகனின் மேனி முழுவும் பவுடரைத் தெளித்தாள்.

"என் ரொஜாக்க அண்ணாக்கு என்ன வேணு மாம்? என் கட்டித் தக்கத்துக்கு என்ன வேணுமாம்?" என்ற அப்பவுடர் முழுவதை புகழ்ப்பாடு முழந்தைவின் மேனி முழுவதும் தடவினாள். சிவ்வானைத் துடைத்துக் கொண்டு குத்த சேயம், இடைவிடையே செவ்வதை பும், அவன் கையிலிருந்து வெண்ணெய் உருண்டை போலிருந்த குழந்தையை பும் பார்க்குகாறிருந்தாள்.

மகன் பிறப்பதற்கு முன்னும் செல்லம் திவ்வியக் கங்குலாக. பேசினால் போதும் உய்யென்று என்னை போடுவாள். பேசெல்லாம் தடுக்குத்தனம் தாக. பார்வையின் என்னும் கொள்ளும் வேடிக்கும். குழந்தைக்குத் தாயர் அவுடக் அந்தக் காலமே மாறிவிட்டது.

செல்லம் மகனுக்கு கையிட்டு, கொக்காயும் ஓராயும் அணிவித்து விட்டு, தூக்கிக் கொண்டு சேலிப்பத் திடம் வந்தாள்.

"இதோ உங்கப்பாரு, எத்த தும் மத்தியே எத்த புண்ணம் செஞ்சாடு, தங்கக் கட்டி கிடைக்கிறுக்கோ" என்று சேலியத்தையும் காட்டினாள்.

பத்து மாதம் திரும்பப் பெற்ற மகன் அப்பொழுதுதான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் முத்ததை அடையாளம் புரிந்து கொள்ளத்தொடங்கி விடுத் தான். சேவ்வதைக் கண்டவுடன் கைகளை ஆட்டிக்கொண்டு பொக்கை வாயால் சிரிக்கனாளுள்.

"கொஞ்ச நேரம் எடுத்துக்கொள்! நேறு வேக்கிறெக் குளக்கு" என்றான். சிவ்வானைத் துடைத்து முடித்த சேயம் மகனை எடுத்துக் கொள்ளக் கையை நீட்டினாள். செல்லம் அருகருப்பாக முற்றித் தான். "ஓ, ஓ, கையம் பிடித்த கைகள், என்னம் தரி. போய்க்

கொம்புப் போட்டுக் கழுவிக்கிட்டு வா" என்று அழைத்தாள்.

"அப்பா... மகி சத்தம்! மகனின் பிழைத்து வேழக்கிற ஆளுக நாம்ப..." என்றும் சேயம்.

"ஆறு மாததிரும்? மகனுடைய கிட்டது போ தன்னுமாய்கொள். என் தங்கக் கட்டி அழைக்காவிட மாட்டாள்?"

“நாள்தான் அவன் பெரியவனாகும் சிஷ்யா ஒட்டப் போறதில்லையா? சிஷ்யா தொண்டை மார்ட்டாது”

“ஒம் பாலும் புத்தியை ஏன் காட்டிக் கிறே? என் கண்ணுக்குட்டி சிஷ்யா ஒண்ணும் ஒட்ட மாட்டான். இவ்வை பாடு. ஒரு நிமிஷம் என் தங்கத்தைச் சரியாப் பாடு, இவன் சிஷ்யா ஒட்டறவனாகவே தெரிகிறது”

“ஆஹா! நாள்தான் ஆள்நவீனப் போக இருக்கான்” - சத்யம் பழிப்பது போலக் சொன்னான்.

“நாளைத்தான் ஆளுவான். நா கஷ்டப் பட்டுப் படிக்க வெக்கிறேன். எங்கென்று சூட்டு பூட்டோட துணரவாய்றான்” என்று அவன் வயிற்றில் கூட எவற்றுக் கிசக கிசக மூட்டினான்.

முற்றதை திரைசென்று கூட கொட்டிக் கிரித்தான்.

சத்யம் அறுத்துக் கொண்டு தன்னளிப்ப பாசையை அணுமி, சோப்புப் போட்டுக் கூட கைக் கழுவிக்க கொண்டு வந்தான்.

“சேத்த ஜாப்பி! தயாநாத் தூக்கிக்க” என்று தத்தான். உங்கே போய் சத்தியத் தூக்கச் சாப்பாடு கூலக்கத் தொடங்கினான். சத்யத்தூக்கும் மகன் மெல் வாஞ்சைதான்.

“என்னடா, சூட்டுப் பூட்டுப் போட்டுக்கு யிவா? பாடுடா, உங்கம்மாவுக்கு எம்மாய் ஆகமா?” என்று முத்தமிட்டான்.

“எய்ததிரம் அம்மாமைக் கேட்டு தூக்கி கா” என்று உத்தரவிட்டான் சேல்வம்.

“ஏம்?”

“புள்ளை ரெண்டு நானா தூக்கறதில்லையே சேலா. திருக்குப்போ என்னயோகன்னு சத்தெலம். கோவில்லே சாமியாடு விழுதி இட ருளம்.”

“அவன் எடுத்துக்கிடுவான் எப்போ பார்த்த தாலும் இருக்கிறே. ஏறக்க மாட்டே. எப் படித் தூங்குவாலும்?”

சேல்வம் உரீரென்று முறைத்தான்.

“கூறுப்பு மறுவுக்களுக்கு சேகப்பு பொறக்க கட்டாநா? நா எந்த ஜன்மத்துவபுண்சினி யம் பண்ணினோமோ! நமக்கு வட்டு மாநிரி புள்ளை பொறத்திருக்கான். மத்தியிலே இவன் களுக்கு என்ன வந்திரசாம் கவனி! ருதோ விபீதம் வந்தாட்டாய் போவ தவிக்க இருக்க. இவர்க வயிறெரிந்து எம் புள்ளைக்கு எதுணக்கம் வந்தாய் போவுதென்னுதான் என் கவனி” சேல்வம் முக்கைக் கித்திப் போட்டு அழுது கொண்டு சொன்னான்.

“எப்பத்தியக்காரி! அவர்க எதுணக்கம் சேர்ந்து நீ ஏன் கிடத்து அழுவினே? சொன்னாக்கி சொகத்துக்குரதோ ஒண்ணு சொந்ததான் வழக்கம். தாய் கண்டுக்கக் கட்டாத. அவ்வளவுதான். எழுந்திரு. எழுந்திரு. அவன் தூங்கிட்டானு பாடு. நீ போய்த் தூங்கு. நா அம்மா கிட்டே சொல்லிட்டுச் சிவிரமாயிரேன். நீ தயாரா இரு” என்று சத்யம் சிஷ்யாவை எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான்.

புறவுள் போனதும் சேல்வம் அப் படியே சதவருகில் தின்று கிட்டான். பிரத்தவுடன் மகனைக் கொண்டு வந்து

குக்கலாய், உங்கள் எடுத்துள்ள ஊர் சொல்லுக" என்றார்.
 அவ்வாற்தகவல்களைக் கேட்ட செல்வத்தின் முகம் மலர்ந்தது.

சத்யமும் செல்வரும் வாகில் ஏதிராகம். "எம்புள்ளி எம்மாம் அதிர்ஷ்டசாலி யாகு, எங்கள் ஊர் சுவாசி பண்ண வந்தட்டாம்" - அவர் உணர்ந்ததை நினைவுபூசும்.

டாக்டரம்மா செல்வத்திடம் வந்த சில அறிவை கூறிவிட்டார். செல்வம் அதிர்ந்து விட்டார்.

"என்னது? இவன் எப்படிக்கே இவ்வியா?" டாக்டரம்மா சிறு குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு போனும் மந்திரவாதியின் பெண் மணியாய்த் தெளிந்தார்.

டாக்டரம்மாவின் உணர்வு தோலாள் ஓரத்திலிடம் திருப்பியபோது வேலாங்கு குழந்தையுடன் வேலியை வந்துவிட்டார் செல்வம். சத்யம் சிவனுடைய விட்டுக்குத் திருப்பித் கொண்டு வந்தார். செல்வம் மன மனமென்று இருக்கும் இரண்டே துணியினால்கூடும் ஒரு கையில் திணித்துக் கொண்டார்.

"நாம்ப இப்போ இவ்வெ வேலும்... ஊக்குப்ப போலி... காம். புதுபுது" என்றார். "எந்த ஊரு?"

"சிறிதா ஒரு ஊரு. இப்போ இருந்தா அவ்வம் வந்து புள்ளியைப் புருவிக் கொண்டு போயிரினாங்க."

செல்வம் பெண் புயியால் இருந்தார். சத்யம் மறு பெரும்பேரமைக மீதம்பியை

இருவரும் மீதம்பி வேலியை வகுவதற்கும் விட்டு வாய்க்கில் ஊர் நின்று, அகிலிருந்து டாக்டரம்மாவும் போய்ச்சம் இறங்கினார்.

"டாக்டர்மீசுவா? நான் திணித்ததை நடத்தி, குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு ஓடி விட்டேன்" விட்டார்செல்வம்.

போய்ச்சம் அறிவாள் அருகில் வந்தார்.

"யாருமில்லா, இந்தக் குழந்தை உங்களுடையதா என்றுமில்லாம். அவர்கள் உங்க குழந்தை என்மீதும், இதென்னவோ கொட்டினார் தெரிவிக்க வேண்டிய விஷயம். உங்களுக்கு நான் கூற அறியாமல் பண்ணுவதற்கு வாய்க்கில், உன் குழந்தை எங்கேயும் போயிடாது. எங்கேயும் இருப்பார். வேலுமாதும் திணித்தோரும் வந்து யாந்தித் கொண்டு வராமல், போதுமா?"

கேள்வியுடன் வந்திருந்த செல்வம், அவர் தீர்ப்பு வழங்கினார். அந்தக் குழந்தை அவந்தராவின் குழந்தையே ஏதேனென்பது, சத்யம் பரிசோதனையில் வந்து வேலியைப் பிடித்து, அதற்கு வந்திருந்த மறு பெண்களை, குழந்தைகளை அவரவர்கடம் ஒப்படைத்து விட்டார்.

அக் குழந்தையைக் செல்வம் தொடர்ச்சியில், சத்யமும் எடுத்துக் கொண்டார். குழந்தை ஏற்புபாய் ஒவ்வியால் இருந்தது. சிறிய வன் கையால் இருந்தது.

செல்வம் விட்டால் உடனாத்திருந்தார். அவன் குழந்தைக் குழந்தையைப் பறி கொடுத்தவிட்டு மயானத்திலிருந்து திருப்பி வந்த தோலும் அவரவர்களையும் இறை போயின

பகுதி 25. 1: உணர்வுத்தின் தீவிர மனம் தேடிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்!

பகுதி 25. 2: சத்யம் உணர்வின் வலுவை சத்யமும் திருப்பித் தரவேண்டி சென்றுகொண்டிருக்கிறார். தீவிர மனம் தேடிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்!

பகுதி 25. 1: தான் வந்து சேர்ந்தால் செல்வம் வந்து புள்ளியை எடுத்து தேடிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்.

- உணர்வின் மீது

"என் புள்ளியை எங்களுக்கு கொண்டு வந்து தா. இந்த தோலுடைய புள்ளி எங்கே போகட்டாம்."

சத்யம் வேலியைச் செல்வம் வம்பெனக் மனம் விட்ட அம்மாம், "செல்வத்திற்கு எப்படி ஊர் இருக்கு?" என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தார். செல்வத்திடம் திருப்பி, "இந்தா செல்வம், தி இப்படித் திணித்துத் தோல்கள் உணர்வு வரவழைத்துக் கொள்வதால் உணர்வு போக வேண்டி" என்று வந்திருந்தார் மாதிரியும் அவர் சத்யம் மனம் இப்போது ஆயிரம்" என்றார்.

"அவ்வம் என்னவோ போலம் பண்ணிட்டு வருகிறார்."

"அவ்வம் பண்ணித் தோலு இவ்வியா! பணம் ஆய்வு நடவடிக்கி அங்கே துணையைப் போல வந்தார். அதுதான் படிப்பார். செல்வத்தினால். பெரியவருக்கும் இந்த சத்யம் எப்படியோ தெரிந்து விடும். உன் மீது தேடிண்டு வருவார். அப்போ உங்களுக்கு எந்தக் ஏதிரொளும் இருக்குமோ போலித் தும் யா!"

இவ்வாற்தகவலை செல்வத்தின் உணர்வின் அறிந்த தாளையால் வேலி பண்ணித் தொடங்கினார்.

"திருமாவா அம்மா! அவன் மறுபடியும் எங்கேயே வருவாக்கிறீர்களா?"

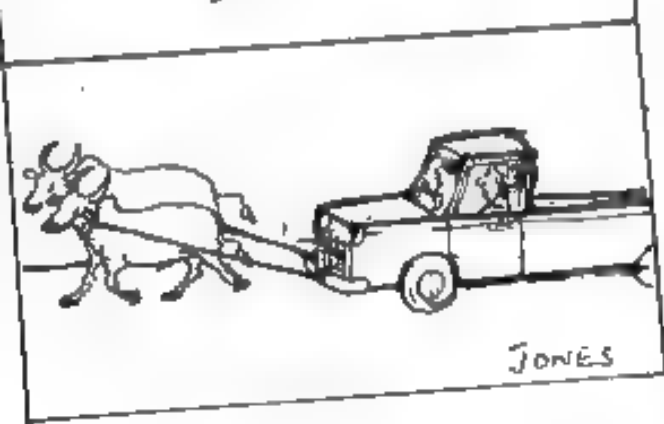
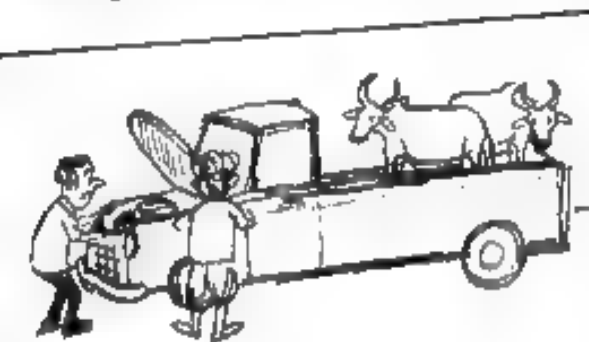
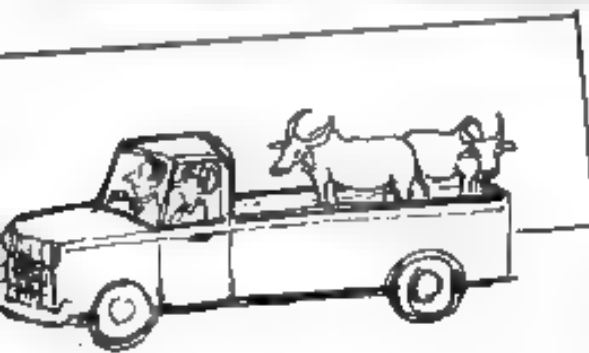
"வராமல் எங்கே போவார்! பெத்த யாத்தின் குரலும் இருந்தும் வந்துமே."

"நீங்க தானே தவிர இருக்கணும் வயமா உம்... ஊர் எந்த தானோ?" என்று குறு குறுத்துக் கொண்டார் செல்வம்.

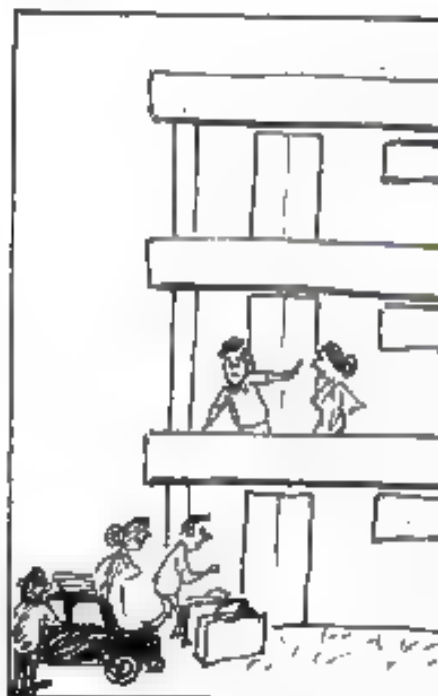
"நாட்டின் திணிப்பால் பறந்து விடும். உன் குழந்தை திரும்பத்தான் வந்து விட்டா?"

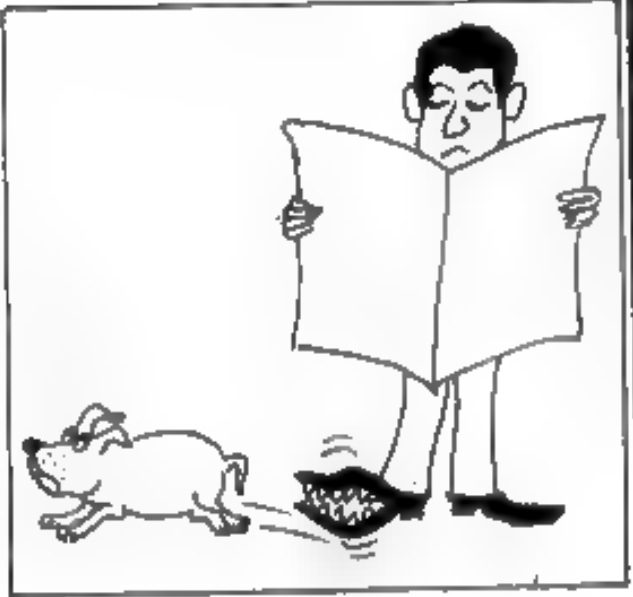
செல்வம் ஆமாம் என்று திணிப்பாட்டினார். சத்யம் பெரிய பாரம் இறங்கி விட்டார் போல இவ்வொரு உணர்வதும் திரிந்த தாக. அவன் உணர்வின் அம்மாவின்மீடம் தந்தியானது பெருக்கெடுத்தோடியது.

"இந்த யாதிசீ வந்தியம் சொல்வதில் பக்கத்திலே இருந்தால் எம்மாம் பெரிய கைட மானும் வந்துவாய்த் தாண்டிடலாம்" என்றென்றவர்க்கி கொண்டார். சத்யம் ஆண்டு வில் வந்த தோலுடைய குழந்தையும் தெரிவிக்கும் வந்த ஆய்ந்த தம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

JONES

ஊர்ஊர்
ஊர்ஊர்!

மேனியழகு மிளிர் இயற்கை
உங்களுக்குத் தரும் சீதனம்

ஓர் அம்
சிதனத்தின்
தமிழ்
நாள்நாள்

வேப்
மேனிக்கு மெருகட்டும்
இயற்கையின் கைவண்ணம்

வேப்

வேப் சோப்பு, உங்கள் எருமை உலர்ந்து
கருவிலிடாமல் பாதுகாத்து, நாற்றம்
புக இருக்க உதவுகிறது.
மொழிக்குள் பூசா, கழுத்துக்குள் நறுமணம்.
உங்கள் மேனியின் இளமையையும்
அருகையும் பேணித் தரும் வேப்.

வேப் சோப்பு & ஆலிவன் மிஸ்ட்டு
கொழிம்போடி.

“புராதன சொகுசும் தயவுசெய்து
என்னைப் புரிந்துகொள்வோம் பிள்ளை!”

புராதனக்கு என் உணர்வுகள் குரல் புரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லைதான்.

நான் என்னவையும், யோசனையும், ரசி
எனவும் அணிந்தேன். என்னை? நான் என்
குரல் என்னைப் பார்ப்பது மாதிரி தெரிந்தது.
பிரதமமாக அங்கு அன்னைமா? பாதினை
யில் தெரிவது அமட்டுமா? அங்கு
யோசனை? ‘அடில் அப்பா நீ இந்த அழகுத்
தெரிந்து அழகுச் சிவங்கு ஒரு நோயாளி!’
என்று அழகான ஒரு உணர்வு அன்னை
வழியாக வழிவகுப்பதைத் தெரிந்தது.

“நான் உங்களைத் தந்தது ஒத்ததுகொண்ட
மாட்டில் மிகப் பிள்ளை! உங்களை
வெளியே போவது வேறும் சொகுசு போக
குத்து என்முறை நான் ஒத்ததுகொண்ட
மாட்டில். எத்தனையோ விருகளை
பெண்ணை வேலை பார்த்துநான் எப்பிட
துன்பம் தீர்வையே இருக்க...”

“இருக்கலாம்!” - ரசி குறுக்கிட்டார்.
“ஆனால் என்னைக்கும் அப்படி ஒரு சொகுசு
முடியுமா?”

“சொகுசு!” - அன்னை பேசினார்.
“நான் படிக்காதேயே வெள்ளை யானிட
மேல் ஒரு பெரிய தொழில் அபிவிருத்தி
மீது சென்றேன் இருக்கலாம்...”

“அப்படிக்கு என்ன தகுதி?”

“ம்... பிள்ளையே டாக்டரிடம் காட்டு...”

“சொகுசு, ஐ நோ நோ!”

“ஐயோ, அப்படிப்பட்ட பத்தி என்ன சொல்
பிள்ளை!”

நான் பிள்ளை எழுத்துக் கொண்டு.
‘சொகுசும், சொகுசும்சொகுசும்!’ என்
சொல்லிக் கொண்டு.

“அன்னை நீயே சொகுசும். அம்
வசிய தகுதி உணர்வுகளைத் தயமா
இருக்கக் கொள்ளுமா? அவர்களைச் சரி
யான முறையில் பங்கு படுத்திக் கொள்ள
வீட்டு வேண்டும், யாருக்கு நஷ்டம்? பிள்ளை
யான இன்புரிமையின், அவர்களுக்கும் இரு
தான் வேலை நாட்டுப் பிள்ளைக் கழகத்தி
லேயே உயர்ந்த பதவி கொடுக்கலாம்.”

புராதன விவாதத்தில் வெல்லுபடியான
பக்கம் தான். புராதன சொகுசும்! என்மு
பத்தி வெல்லுபடியான அழகான பெ
முடியும். ஆனால், அழகுக்கு எதிரான நிலை
மைக் கொண்டால், தொல்லை நமக்குத்தான்.

சொகுசும்சொகுசும் என் அம்மாவின்
அழகுக் கொண்டு. செட்டிமாட்டில்
என்முறை.

அம்மா, என்மேலே உணர்வுகளைத் தான்
குத்து நான் உணர்வு இருக்க மிகப்
பாதினைக் கண்டுதான். என்மேலான
மீது அருமை. சொகுசும் பெரிய ஆளாம்!
அநேக வேலை தாருகல் என்னைக் கண்டு இரு
கொள்ளும்.

விஷயம் என்ன. அழகான பெண்
புராதன நல்ல இடமாகக் கொண்டு வெண்
றும் என்முறை அழகான ஆளாம். அழகான
பாதினை ஆளாம். பிள்ளை என்னை
வந்ததையும் எதற்கு பதில் விடும் ஒவ்வொரு
தந்தைக்கும் அரும் ஆகும். நான் பெண்

மட்டும் தன் பண்பாடு. ஆசாரம் மிக்க இடத்தில் வாழ்க்கைப்பட வேண்டும் என்ற ஆசை.

"என்னைமா தீ, அனாதைகளைப் பிடித்துச் சரிப்பட்டு வருவானா?" என்றேன்.

"என்டா வருமாட்டா?"

"போய்மா, வேலி நாடு போய் படிக்க வந்து சொல்றே! அவை நான் கல்யாணம் பண்ணினேன்... உனக்கு எப்படியாய்மா அது சரிப்பட்டு வருவா?"

அம்மா கண்ணில் பார்த்தாள்.

"தீ எனக்காகத்தான் வணிகப்பட்டியா? உன்னைப் போலுத்த வசூல்களும் பிரச்சினை இல்லைபோவா?"

நான் தயங்கினேன்.

"என்னைப்பட்டாடு. நான் உன் கூட வந்து இருக்கப் போறது கெடலாது. சொன்னால் பார்த்தா எனக்குப் பிடிக்கப் போகா. வேலி நாட்டிலே படிக்காதும், கண்ணியமா இருக்காள்; அடக்கத்தோட இருக்கா. புடவை தான் அடக்கமானது. என் பின்ன உடுத்த இடத்தில் மாப்பிள்ளை ஆண்களும் ஆசை இருக்க மாட்டா?"

நான் மெளனமாகவேன்.

போய், எக்ஸ்ப்ளோசன் ப்ரதையைப் பெய் பார்த்தோம்.

ப்ரதா தள்ளுக இருந்தான். அவனைப் பார்த்தவுடல் என் இதயம் துள்ளிக் குதித்தது. ஆனால், இவன் மட்டும் என் மனமில்லாது...? எனக்குப் பெருமையாக இருந்தது. இவனைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு நகம்பனின் வீட்டுக்கும் போவேன்.

அம்மா சொன்னது சரிதான். அவள் அடக்கத்தோடுதான் வந்து என்னை நமக்கே சரிதான்.

"என்னைமா, ஜானகி!" என்று ஸாண்ட்-என் வருக்காய் மாமனார் (1)

"நான் என்ன சொல்றது? அவனைக்கு வேக்காணும்?" என்று அம்மா. அவள் என் கண்ணில் பறவியிருந்த மயக்கத்தையும் பிரமிப்பையும் கவனித்து, உணர்ந்து இருக்க வேண்டும்.

"என்னை மிஸ்டர் சூடு தம்?" என்று ஸாண்ட்.

நான் "ம்...ம்" என்று குணமினேன்.

"ஐ ஆம் நேப்பி!" என்று அவர்.

"ப்ரதா, உன்னையே வேயை எனக்கு ஆசாரியமாத்தான் இருக்கு!" என்றுதான் நான் அவனைப் பார்த்தபடி. இதோ, இத்தனை அழகம் எனக்கே எனக்குத்தான் என்ற கண்ணாமே வெளி ஏற்றியது.

"என்... ஆசாரியத்துக்கு என்ன இருக்கு?"

"இல்லை..." - நான் தயங்கினேன். என்ன என்று சொல்வது?

"என்னைப்படிக்கு ஒரு என்ஜினியர் மாப்பிள்ளை வேணும்னு ஒரு வெளி! அதுனுத்தான் உன்னைப் பார்த்ததும் பிடிக்கப் போகா. தனிர், உன் அம்மாவையும் அவருக்குத் தெரியுமா..."

"அவரை விட்டு உன் விஷயம்..."

"எனக்கு உன்னைப் பார்த்தவுடனேயே பரந்த மனப்பான்மை கொண்டவராகத்தான் இருக்கணும்னு நோன்றிவிட்டது."

பரந்த மனப்பான்மையா?

"தீ...எனக்கும் இவளையும் படிக்க இருக்கிறீர்கள். உன்டியுடைய பெண்ணைக்கு நமக்கே விட்டுக்கொடுக்கிற அளவுக்குப் போடணும்னு தீக்கேதிரவரா இருக்க மாட்டா? என்று தெரிந்து போக..."

அவர் எப்படி என்னைக்கையோ கண்டு பிடித்து இருக்கிறார்!

"ப்ரதா, தீ வேலைக்குப் போகணும்னு ஆசைப்படறானா?"

"பின்ன, வேண்டாமா?"

என் உந்தானம் அப்போதுதான் சற்று மிசைக் கண்டது.

"தீக்கையே சொல்லுங்கள். என் தகுதியை எக்ஸ்ப்ளோ தான் கம்மா இருந்தா அது தீயாயமா?"

ஐயோ, ப்ரதா, உன்னைடம் எப்படி என் உணர்ச்சியை விவரிக்கப் போகிறேன்? தீ வேலைக்குப் போவதில் எனக்குக் கொஞ்சம் கூட இஷ்டம் கெடலாது. ப்ரதா, தீ எனக்கு உக்கிரமாய்மைகள். எனக்கே உரிமையானவன்! வேறு யாரும் உன்னை ஏறிட்டுப் பார்ப்பதைக் கூட என்னைப் பொறுக்க முடியாதே!

அவன் கண்ணில் தெரிந்த குழந்தைத்தனமான மலர்ச்சியும், நம்பிக்கையும் என்னைப் போ முடியாமல் செய்தன. எனக்கு, அவனைடம் என் கண்ணடியை விவரிக்கவே முடியாமல் போய்விட்டது.

LLT கிளினிக்வுத்ததும் இருவருமாவே வேலியே கெம்பியினாம். எனக்குக் பெருமை பிடித்துக் கொண்டு தும். ஆனால், இதோ ப்ரதா என் கூட வருகிறார்.

"...தேந்து வரவில்லை என்க டர் ஸ்டீட் துணியில் ஒரு பெரிய ஆண்குய அங்குசம் போய்த் தான் இவர்களைப் பிரித்தோச்சி..."

"அட்டே அய்யா!"

"நான் பிரித்ததும் பார்த்து துடிக்க ஒன் தாசியம் அவரால் எடுத்திட்ட..."

- என்.எம்.வி. குருகுந்தி

ஷாப்பிங் முடித்துக் கொண்டு வருகிறபோது ப்ரதா ஒரு வேலை கெட்பாக. என் பெருமையின் ஒருமுகம் எதிர் வாக மாறிப்போகும்.

"உன்னை நம்பினால் பார்த்துவிட்டு வருவானா?"

தன்பர் என்பது ஒரு தான் சொல்வது இருக்கையில் ஒரு தான் தாண்டி ஒரு தான் சொல்வான்...

"ம்...ம்..." என்பேன். வேறு என்ன சொல்வது? அழகிய மனமில் ஆயிரதே? பிரதா அவன் வீட்டுக்குப் போனோம். அவனுடல் எதைப் பற்றியாவது விவாதிப்பார் ப்ரதா.

போகணுக்கு உன் விஷயங்கள் பற்றித் தெரியும். ப்ரதாவுக்கு ஆக்கியப் புத்த

“அதான் எல்லா வீரல்களுக்கும் மோதிரம் போடுறதா பெண்ணோட அப்பா சொல்லிட்டாரே. இன்னும் என்ன யோசனை?”
 “கால்வீரல்களுக்கும் சேர்த்தான்று கையன் தெரிஞ்சுக்க ஆசைப்படுகிறான்!”

-அ. இராமதாஸ்

உங்கள் பற்றி. கவிக்கு அரசியல் தெரியும், கண்ணனுக்கு ஆங்கிலப் படங்கள் பற்றித் தெரியும். பரதாவுக்கோ எல்லாவற்றையும் பற்றித் தெரியும். எனக்கோ எதிலும் குறிப் பிட்ட மாநிரி ஒன்றும் தெரியாது.

நான் வழக்கமாக கிவாதத்தில் கவந்து கொள்ள மாட்டேன். உள்சந்தை அழுதி திக்கொண்டு இருக்கும் போயம், காண்பத் திறக்க விடாது.

“முருகத், நீங்கள் ஏன் என்னை பேசலில் கவந்து கொள்வது கிடையாது?” என்பார், நான் போயம் இருப்பேன்.

அவர் என்னை முருகத் என்றுதான் கூப்பிடுவார். எனக்கும் அது பிடித்தது. அவ ளுடைய இனிய இதழ்களில் கிவிராடுவது என் பெயர் என்ற உணர்ச்சி இனிமையாக இருக்கும்.

“நான் சொல்வது உங்களுக்கு அவர்கள் பெயர் ஒரு அவட்சியம். இல்லைமா?”

“பரதா, காரணத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள், என்னை சொயம் உசத்தியான எண்ணுவதை நிறுத்திவிட்டு, சாதாரண மனி தரை என்னைப் பாரேன்! எனக்கும் பொருளும், குறுகிய மனப்பான்மைப்போன்ற உணர்ச்சிகள் உள்ளன என அறிந்து கொள்ள மாட்டேன்மா, பரதா!”

“என்மடா சொயம்ப் பவத்தவே. எப்படி இருக்கா?”

நான் அம்மாதையப் பார்த்தேன். இங்கே இரண்டு நான் விழுமுகக்காக வந்திருத் தோம்.

அம்மாதிடம் சொல்லி விடலாமா? அம் மானைக் கூட்டிக் கொண்டு, “அம்மா, அவனை நீதான் புத்தி சொல்லித் திருத்தினாய். அவ பாட்டுக்கு என்னைட எல்லா நண்பர் க்கொடையும் சாதுமாய்ப் பழகி எனக்கு சரிச் சல் முட்டா” என்று அழுது தீர்க்கலாமா? வேண்டாம்! அம்மாதைய என்ன செய்ய முடியும்?

“என்மடா அவ வேலை பாரிக்கணும்னு ஆசைப்பட்டதா அவ அப்பா சொன்னார்.”

“தெரியலியே!”

“அவ ஆசைப்பட்டதா, கொஞ்ச நான் பார்த்துட்டுப் போட்டும்டா. பெரிய இடத் துப் போண்ணு...”

எனக்குத் சட்டென்று வேயம் ழண்டது. “போங்கள். எல்லோரும் குட்டிக்கவராசப் போங்கள். அவன் செய்யும் காரியத்துக்கு நீ வேறு தரிசுமா? அவன்தான் புதுமையப் பெண் என என்னோக் கொண்டு, என்னைக் கையோ மாணம் கெட்ட செய்கள்...”

“மீட்ட தனியி என் தொழி!”

நான் தான் என்னை நிமிர்ந்திப் பார்த்த தேன். பரதாவின அருகில் ஒரு பெண் நின்று கொண்டிருந்தான். கிட்டத்தட்ட பரதா வின வயது, உயரம், உடல் வாகு...

“ஹலோ!” என்றுள் தனியி.

“ஹலோ!”

“இவன் என்னுடைய பி.யு. பண்ணிஞ்சான்.”

நான் மெல்லமாகச் சிரித்தேன்.

“இன்னிக்குத் தற்செயலா இரண்டு பேரும் பி. எல். டி. எல். வ பார்த்துள்ள டோம்...”

தனியி உட்பார்த்து கொண்டாள்.

கொஞ்சம் வக்கிரமான சத்திரமான இருக்கிறதா. பரதாவுக்குக் கூடப் பெண் தொழிலைக் கண்டா?

இருவரும் என்னென்னவோ பேசினார்கள். நானும் அவள்போது கவந்து கொண்டேன். தனியி என்னை ஏறிட்டுப் பார்த்தவையில் எக் காம், உடலில் ஒரு கிழகிழம்பு பரவுவது போல உணர்ச்சி! ‘ஓ, இதுவ்வாயம் தப்பு’ என்று சொல்லிக் கொண்டேன்.

ஆரத்தில்குருத்து பார்த்தபொதே தெரித் தது தனியி மட்டும் தனியான அந்த ‘பக் கட்டாய’பிவ் நின்று கொண்டிருந்தான். உன் னம் களிப்புடன் தொண்டை வளர வந்து விட்டுச் சென்றது. அவன் அருகில் போய் என் ‘மோட்டார் ஸ்பக்’வை நிறுத்தினேன்.

“ஹலோ!”

அவன் முகம் மலர்ந்து போனது.

“சொயம்ப் நேரமாகக் காத்துக்கொண்டிருக் கீக்கலா!”

“ஆமாம், இந்த பஸ்...”

“தெயர் மைண்டி! வாய்க் நான் கொண்டு விட்டேன்.”

அவன் தயங்குவது தெரிந்தது.

“என் மேலே பவமா?”

“தோ...தோ...” - அவன் சிரித்துக் கொண்டே வண்டியின் பின்னும் ஏறிக்க் கொண்டான்.

என் வார்த்தைகள் என்னைக்கட்டுக் கொண் டிருந்தன. அவன் என்னை நம்புவது உண்மை யாக இருக்கலாம். ஆனால் நான் அவன் நம்பிக்கைக்குத் தகுந்த மாநிரி நடக்கிறதனு?

நான் என்னைச் சரி செய்து கொள்வது போல, அவன் மேல் ஒரு தடவை சாய்ந்து அந்த லப்பிரசகை அனுபவித்தேன். அவன் மறுதலும் ஒரு நேரட்டலுக்கு அழைத்துப் போனேன். பட்டும் படாததுமாகக் கைகளை உரசினேன்.

ஓ, வேலுமாம புத்தி!

என் மனத்தை அடக்கினேன். ப்ரதானைப் பழிவாங்குவது போன்ற திருப்தி! அவருக்கு இது தெரிந்தால் என்ன செய்வான், அவர்தான் புதுமைப் பெண்ணுச்சே - கணவனாக, மனிதர்பாவது என்ற எண்ணம் உடையவர்தானே!

வண்டி அவன் வீட்டுக்கு முன்னால் போய் நினைவியி, அவன் என்னையும் வீட்டுக்குள் அழைத்தான்.

"வாங்கினேன், அப்பாணைப் பார்த்து வீட்டுப் போகலாம்."

எனக்கு மனக்கொடு உறுத்திக் கொண்டு இருந்தது.

இவன் முத்தை மாநிரி, என் மன வக்கிரங்களைக் கொஞ்சம் கூடச் சந்தேகிக்காமல்...

தான் உன்னைப் போனேன், கூடத்திலேயே அவன் அப்பா இருந்தார்.

"அப்பா, இவர்தான் மீஸ்டர் முகுத்தன். என் சிப்ரண்ட் ப்ரதானின் உணர்வு."

அவர் என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தார், பார்வை என்னைத் தடுப்போலாயல் பட்டது.

"நீ இவரோடாப் சேர்த்து வந்தே?"

"ஆமாம்ப்பா..." அவன் குரல் உடையது சொண்டு இருந்தது.

"உடையது?"

"ஆமாம்ப்பா... மோட்டார் ஸ்பைக்கோ"

"என்னது?" - அவர் விழுட்டுவன்று தம் இருக்கையில் இருந்து எழுந்தார்.

"எழுந்த! என்ன - தழுத்துப் போச்சா? ப்ர புருஷனோட உடையது வந்துட்டு, அதைப் பெருமைமா வேற பெரியோர் நான்குக் கவலாணம் தக்க வெண்டாமா? யார் பண்ணிப்பா உடையது?"

அவன் கண்கள் குளம் வெட்டத் தவிராவின. தான் திகைத்துப் போனேன். என் விஷமத்தையான செயலுக்கு இவன் பளிவாரினே!

"என்..."

அவர் கோபாக்கினிவுடன் என் பக்கம் திரும்பினார்.

"நீங்க, உம்மா இருக்கோ, ரொம்ப போக்கியர் மாநிரி போல் போறேனாக்கும்? உம்மாவைப்பா கிசெல்லுது நெக்கக்கண்டு இடையாவம் பண்ணினாக்கும்?"

வார்த்தைகள் என் மேல் மொதின, அதிக் இருந்த உண்மை என்னைத் திரிமாதத் தாக்கியது.

வாசலில் திறவாடியது, திரும்பினேன் மூலமும்.

ப்ரதா!

அவன் என்னருக்கி வந்து நின்றுன்.

"இன்னும் இங்கே என்ன வேலை? நிரம்புக்கோ!"

"ப்ரதா நீ எங்கே இப்படி..."

ப்ரதா குரலில் உணர்ச்சி மாற்றங்கள் இனிப் பேசினார்.

"நனிவினையப் பார்த்தவா மறு வந்தது தல்ல தாப் போக்க. இவர் என்ன இவ்வளவு வேலை மாப் போரூர் - கேட்டுக் கொண்டு..."

"ஓடுவோ, பழிநிரைதயா? புருஷன் பண்ணு ரொம்பச் சரிந்து உப்பைக் கிட்டு கூட்டற வாடி பெண்ணே!"

அவன் அவரை நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

"ஆமாம், அப்படித்தான். ஒன்றும் உங்களை மறுவன்று மதிக்க, உங்க எண்ணம் தப்பன்று திருப்திக்குமாம்! ஆறு நீங்க மறுவொ மாநிரியே போலியே சொ, துல்ட் இக்குரூர் பண்ணிட்டுப் போறோம்!"

அவன் நனிவினையப் பக்கம் பார்த்தான்.

"நனிவி, உங்கப்பாவுக்குத்தான் புத்தி குறுதி இருக்கு - ஒத்துக்கலாம்! படிச்ச நீ கூடவா அவர் போறது தப்பன்று சொல்ல முடியும்?"

வாசலில் நொக்கி தத்தவன் மேல் தான் தொடர்ந்தேன்.

விஷயத்தைக் கிண்புணவியி, ப்ரதா போகின்றவுடன் பேசினார். "சே, எல்லாரும் உங்களை மாநிரியே பரத்த மண்பாண்மை உடன் இருப்பாக்கண்ணு நினைச்சது தப்பாய் போச்சு..."

அழுது கொண்டிருந்த என் இதயத்தை அடக்கிக் கொண்டே தான் சொன்னேன்:

"ஓ ஆம் சாரி ப்ரதா..."

"நீங்க எதுக்கு வந்துப்பட்டனும்? தம்ப மேலே தப்பே இல்லாதபோது, என்ன பயம்? இப்ப எனக்கு எனதைப் பத்திக் தெரியுமா வையியா இருக்கு?"

"என் ப்ரதா?"

"ஒருவேளை உங்க நண்பர்கள் எவ்வாறும் இதே மாநிரி இருப்பாக்கினோ? எவ்வளவு படிச்சாலும், நனிவி மாநிரியே, அவ அப்பா மாநிரியே இருப்பாக்கினோ! ஆனும், பெண்ணும் சாதாரணமாகக் கூடப் பழக முடியும்னு ஒத்துக்க மாட்டார்களோ?"

வண்டியில் உடையாந்து கொண்டே தான் உப்பிரமாகச் சொன்னேன்:

"நீ ஏன் வலிப்பட்டனும்? ப்ரதா? தம்ப மேலே தப்பே இல்லாதபோது உங்களைக்கோ பயத்துக்கோ அவசியமே இடையாது!"

ப்ரதாவும் உடையாந்து கொண்டதும் வண்டி கிண்பியது.

வாசல்தவம், ப்ரதானைப் போல் உள்ளமும் வெளியும் ஒன்றாகும், வலிக்கு ஏது இடம்?

ஒருவர்: எங்க வீட்டிலே நான்தான் மரவு ஆட்டி, அம்மி அளரக்கிறேன்னு கரெக்டா சொல்லிட்டீங்கனோ!
கைரேகை சோதிடர்: அதான் உங்க கையிலே ரேகையே இல்லாம மழுமழன்னு இருக்கிறதைப் பார்த்தாலே தெரியுதே!

-தீப்பரியா

**உங்கள் கேசம் அபத்தியினின்று
சக்தியினின்று இலக்கிற்குமா? உங்கள்
கேசத்தைப் பக்குவப்படுத்தி அழகையும்
ஆரோக்கியத்தையும் அளிக்கிறது...**

**செழுமையான முதுப்போலாக்கு நிறைந்த
ஹேலோ டீக் ஷாம்பூ**

ஊட்டம் குறைந்த நிலையில் உங்கள் கேசம் அடர்த்தி
இல்லியும், சக்தியில்லியும், ஆரோக்கியமில்லியும்
எனப்படுகிறது.

பட்டுப்போன்ற, பொன் நிறமுள்ள வழமையான
ஹேலோ டீக் ஷாம்பூ செழுமையான பூத ஊட்டம்
நிறைந்த உத்தியில் மூலம் உங்கள் கேசத்தை சீராகப்
படியவைத்து அதற்குத் தேவையான எல்லா
ஊட்டங்களையும் அளிக்கிறது. உங்கள் கேசம் அழகாக
ஆரோக்கியமாக, அடர்த்தியாகத் திகழ்கிறது.

ஹேலோ டீக் ஷாம்பூயின் செழுமையான நுணுக்கம்
உங்கள் கேசத்தின் புத்தர்து அதை மென்மையாக்கும்
துய்யமையான பண்புகளும் திகழச் செய்கிறது.

ஹேலோ டீக் ஷாம்பூ...

அழகிய அபத்தியான ஆரோக்கியமான கேசத்திற்கு

இரண்டே வருடங்களில் விற்பனையில் முதல் இடம்

JOHNSON®

மிக்ஸர் கிரைண்டர்

25 வருடத்திற்கு மேற்பட்ட அனுபவமும், இந்தியாவிலே
சமையலுக்கு உதவக்கூடிய ஏராளமான வகைகளும்
கொண்ட ஜான்சனின் சீரிய படைப்பு ஜான்சன் மிக்ஸர் -
கிரைண்டர், எங்கெங்கும் அறிமுகம் படுத்தியுள்ள ஐயமின்றி
தலை சிறந்ததொரு இரண்டே வருடங்களில் பீரூவாடை போடுகிறது.

ஏன் எனக் கேட்பீன் :

இல்வசம்! தனி எவர்தில்வக் கிண்ணம்!
உயர்ந்த அளவுக்கொரு தனிப்பாண
எவர்தில்வக் கிண்ணமிருப்பதால்
மசாலாக்களின் மணமும், ருசியும் பிஸ்க்
கேக்குகளில் கலக்காமல் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

அதிக காலதாமதம் பாடுகளை எளிதாக
கழட்டுவதற்கு தயாரிக்கப் பட்டிருப்பதால்
நிங்கள் துப்புசுவாகக் கழுவ முடிகிறது.
உணவுப் பண்டங்களின் துகள்கள்
உள்ளே நின்று விடும்
சந்தர்ப்பம் இல்லை.

முழுமையான பாதுகாப்பு, பிளேட்
பாடுகள் இரு கிண்ணங்களிலும்
உறுதியாக இணைக்கப் பட்டிருப்பதால்
இயக்கத் தில் பிளேட் பறந்து
விடாமல் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

கனக் கட்டம் அதிக உறுதியான
450 வாட் மோட்டார் மூலம் இந்திய
சமையலுக்கெனவே சிறப்புள்ள
அளவுக்கப் பட்டிருக்கிறது 45 நிமிடங்கள்
சிறந்ததாமல், தடைபின்று ஒட்டலாம்.

மற்ற சிறப்பு அம்சங்கள்:

- மோட்டார் குளிக்கியாக இருப்பதற்கென தனிப்பாண காற்றோட்டம்
- சீரிய கலையு மற்றும் அளவுக்கொரு மேற்படுத்தப்பட்ட பிளேட் அளவுப்பு
- ஒரு வேகத்திலிருந்து மற்றொரு வேகத்திற்கு சென்சைவாக மாற்ற இடுக்கி உள்ளிட்ட
- ஒரு வருடத்திற்கு உத்தரவாதம் ஜான்சன்

JOHNSON

இயக்கத்திலும், ஆற்ற
லிலும் இணையிலாச்
சிறப்பு கொண்டது

நேடுங்காலமாக உபயோகித்தாலும், கேடு ஒன்றுமில்லை

W.L. 9559 9180

அவருடைய நெலான்
மீன்வலைகள் உறுதியானவை,
நீடித்து உழைப்பவை —
அவரைப் போலவே இயற்கைச்
சக்திகளை எதிர்த்து சமாளிப்பவை

இயற்கையின் தாக்கத்தாலும் சக்திகளை எதிர்த்து
திண்டுதலும் விடப்படாத காலங்களில் ஆரம்பமாகிந்த
வினாவின் அளவற்ற அடிமைப் போர்.

வெற்றி என்பது அடர்வம். தன் வாழ்க்கைக்கு
நெகிழ்வதை சம்பந்தம் ஒன்றொரு நாளும்
தன் உயிரைப் பண்பும் கைத்து மீன் பிடிக்கிறது.
ஆனால் இப்பொழுது... பூதகம் உபயோகம் தயாரிக்கவும்
குதிரை கார்த்திக், பவான காரைன் மீன்வலை
நவீனமும் மின்னப்பட்ட அவருடைய மீன்வலைகள்
மிக உறுதியான இருக்கின்றன. வடக்கீர் மற்றும்
கடுகவாசை வெளியிலும் ஏற்படும் கேடுகளை
ஏமாவிக்கின்றன.

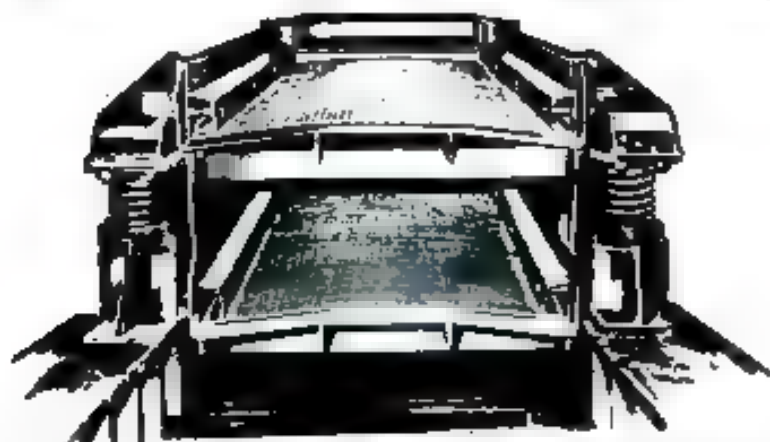
இனி அவர் குதியும் குதிரைமீன் மீன் பிடிப்பது
கிச்சாடுகிறார்.

ஸ்ரீ ராம் ஸ்பெயர்ஸ் லிட்.

காரைன் மீன்வலை நூல், காரைன் டாகர்
கார்ட் மற்றும் காரைன் மோர்ஷல்
பலூர் தயாரிப்போர்.

தகடுகள் டிஸ்க்ராலாக இருந்தால் உங்களால் சேதம் பண்ண முடியாது

பெரும் வலியை மூட்டுவதோடு எங்களுக்குள் இருக்கிற கம்பளி மற்றும் சிந்தியை நானும் மெருக்கை மீட்டும் அடிக்கடி கால்களுக்கு நடுக்கம் உண்டாகிறது. கம்பளி மற்றும் சிந்தியை நடுக்கிவிடும். கம்பளி மற்றும் சிந்தியை மீட்டும் அடிக்கடி கால்களுக்கு நடுக்கம் உண்டாகிறது. கம்பளி மற்றும் சிந்தியை மீட்டும் அடிக்கடி கால்களுக்கு நடுக்கம் உண்டாகிறது.

சிந்தியை நெய்யுறியும் சிந்தியையும், பூச்சிவிரிதலான உணவுக்கான உணவுகளையும் மெருக்கை மீட்டும் அடிக்கடி கால்களுக்கு நடுக்கம் உண்டாகிறது. கம்பளி மற்றும் சிந்தியை மீட்டும் அடிக்கடி கால்களுக்கு நடுக்கம் உண்டாகிறது. கம்பளி மற்றும் சிந்தியை மீட்டும் அடிக்கடி கால்களுக்கு நடுக்கம் உண்டாகிறது.

மேலும் விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட வரங்களுக்கு எழுதவும்:

- கட்டகட் ஆப் மரீடினாட்டோ
திட்டல் ஆபர் ஆன்ட் கம்பர்ஷியல்
மீட்டிங்
44, மார்ட்டர் சேர்ட், கைர்தர்-700 071
- ஹாண்ட் சீப் ஆப் டிரைவ்லாக் ஆன்ட் சேர்ட்
திட்டல் ஆபர் ஆன்ட் கம்பர்ஷியல்
மீட்டிங்
ஹாண்ட் சீப் 881 001
- சிவியர் ஆபர்மெய்ஸ் இன்ஜினியர்
திட்டல் ஆபர் ஆன்ட் கம்பர்ஷியல்
மீட்டிங்
திரு. சிந்தியர் ஆபர்மெய்ஸ் மீட்டிங்
87, மார்ட்டர் சேர்ட் சேர்ட்
பம்பாய் 400 029
- சிவியர் ஆபர்மெய்ஸ் இன்ஜினியர்
திட்டல் ஆபர் ஆன்ட் கம்பர்ஷியல்
மீட்டிங்
மேலும் ஆப் டிரைவ்லாக் மீட்டிங்
16, டிரைவ்லாக் மீட்டிங்
புது மெட்ரா 116 001
- சிவியர் ஆபர்மெய்ஸ் இன்ஜினியர்
திட்டல் ஆபர் ஆன்ட் கம்பர்ஷியல்
மீட்டிங்
200டி, மார்ட்டர் சேர்ட் சேர்ட்
மெட்ரா 860 001
- சிவியர் ஆபர்மெய்ஸ் இன்ஜினியர்
திட்டல் ஆபர் ஆன்ட் கம்பர்ஷியல்
மீட்டிங்
புது மெட்ரா, 24 டிரைவ்லாக் மீட்டிங்
கைர்தர் 700 016
- ஆபர்மெய்ஸ் இன்ஜினியர்
திட்டல் ஆபர் ஆன்ட் கம்பர்ஷியல்
மீட்டிங், சிந்தியர் ஆபர்மெய்ஸ்
81 மார்ட்டர் சேர்ட் சேர்ட் [முத்துமேய்ஸ் மெய்ஸ்]
மேலும் 400 001

மீட்டர் டிஸ்க்ராலாக

“நேத்து மத்தியானம் உங்க வீட்டுக்கு வராமல் சென்ட் அத்திருத்தானா...”

—சீடு போர்ஷை எங்களை உமாமைப் பார்த்துக் கேட்டா - அவள் சற்று நேரம் போசிட்டாள்.

“இங்கியே... வராமல் அத்திருத்தான மனை சென்ட் விடுப்பாறே...”

“சொகல் மறத்துட்டானோ எங்கனோ? மத்தியானம் பக்கிரண்டு மணிப்பெருத்து சென்ட் மனை வரக்குறும் உங்க மனை யாரோ டீயோ பெசின்டெவிடுத்தா...”

எங்களை நீர்மாதமாகச் சொல்வதும் உமாவுக்குமே சற்றேகம் குங்கிடுறது.

“யாரு அத்திருப்பா... அப்படி வராமல் அத்திருத்தான மனை சென்ட் விடுக்க மாட்டானோ...”

“ஆமாம்... அவ ஒரு அடடு... சதை சொகலுறியோ அந்த குழந்தை சொகலத் தெரியாது... குழுவது வீட்டு வான்கு தடுக்கி விடுத்து பக் உடைக்கண்டவது பெரிய விஷயமா பின்னிப் பின்னிச் சொகலுறா...”

இரண்டு படிவந்து ஒரு தாவலாக மாபுக் குப் போணவக் நேரே சமை யவக தக்குத் தாக குடுவிடுக்க.

“மனை...”

“எங்க உமா?”

குங்க சமைப்பவற பின் குங்குறக் காண இடத்தில் தவரயிப் உட்கார்த்த சிறுப் பெப்பிள் எப்பாத்தி னை இட்டுவிடாட்டுக் சொகல்கு அநெ நேரத் திக் அடுப்பிப் போட் யுறக்கும் நோணக் கல் அநிகம் காப்த்து விடாமலும் பார்த்துக் சொகல்கு இத்தவகை...

உருட்டி வைத்திருக்கும் பக்கை மாணவத் திக் பத்திர அநிகம் ஒருத்திரின் குங்குற வகைக் குழந்தைமயும்சமாளித்துக்கொண்டு அட்டாவதானம் செத்து கொண்புருத்திரை. சதித்தானப்போல் உத்து நித்யவகை நிமித்தம் பாக்கு நோயிங்க.

“நேத்து மத்தியானம் யார் அத்திருத்தான நம்ம் வீட்டுக்கு?”

குங்காளிக் புருவகைக் கொசின்டெக் குங்குற நடுக்கிறாள்.

“யாருமில்லையே... மத்தியானம் பக் விருக்கு மனைக்கு யார் வந்தா... நான்க் அடீயா நான்க் நோய்க்க உலாத்திரிப்புகுத் தெக. அப்பறம் இட்கிக்கு மாறு அகாரக் வச்சே. அப்பறம் நம்ம் சூக் குட்டிக்குட்டி பாக் வாரக்க கொடுத்தே...”

“போறும் சிறத்தேக. அவ வீட்டுக்கு யாரு அத்திருத்தானா செட்டா அதுக்கு மாதிரிப் பநிக்கொகல்கிட்டுப் போயேவ்

சுவை

செய்யாதுருணை

அதை விட்டுட்டு நீ ரெண்டு ஸரீயத்ததை எல்லாம் வாரு போட்டா?"
 அப்பொழுதுதான் ஆபீஸிலிருந்து வந்த கத்தரம் துள்ளியிட்டு பக்கத்தில் மாலிகாபாய் போராடும் கத்தரம் துள்ளி வந்ததுக் கொண்டு மலைமையைப் பார்த்து ஒரு அட்டை போட்டான் - அவன் அட்டைப் போடுதலும், "ஒருத்தரும் வரக்கூடாது..."
 "இதைச் சொல்ல இந்திரை தாழி... எழுமோ!" - உமா தலையிட்டு தாக்குக்கொடுத்த கோண்டி ரெண்டு தரகுமிகளும்.
 "மகனி எப்பி வந்தாச்சா... ஒரே தலையி..."

-இது கைத்துவான் ரவி. அவன் பிங்கு வேயி நெற்றியைப் தேய்த்து விட்டபடி வேண்டா வெறுப்பாய்ச்சி சைவகாளக்குள் துறையும் அவன் மனைவி வந்தாள்.
 இந்திரை பெருக்கும் ஏன் காத்திடுக உமா ஏன் வந்தாள் நடந்ததான் வேண்டும். தலையில் கத்தரம் வேறு.

"ஒரு காப்பி வந்ததுண்டு வர இந்திரை நேரமா?" - கூட்டிலிருந்தே கத்தரவான். கூடாது இருந்தான் 'என் தொண்டையைப் போக்கப் பாக்கறவா' என உரையான்.
 "சரீயான ஒட்டுவதானே இருந்தது... அதுக்குள்ளே ஆயிப்போச்சா..."

-இப்படிப்பட்ட சாதாரண வாந்தனமனை மனைப்பிட்டுச் சொல்ல முறையில் கூட துள்ளி கொள்ளியிடக் கூடாது.
 "போறும் போதே, உன்னை யோய்க் காசிவந்ததைக் கவனி!" - இப்படி ஒரு அட்டைப் போட்டான் துள்ளி வந்தவனக்குள் ஒரு ஒளித்த கொண்டுவிடுவான்.

அது என்னவோ இந்த விட்டியும் துள்ளி வந்திருக்கும் மறுபடி இந்திரைதான். அவன் இந்தக் குழப்பத்தில் மொத்தப் பிரவணத்தைக் காக்கும் உணர்வுக்குக் கொட்ட வேண்டும். ஆனால் அவனது சொந்த அபிப்பிராயத்தைத் தப்பித் தவறிச் சொல்லியிடக் கூடாது.

"சாலைக்குப் போயிவிடாம இருந்தா சிங்க வந்ததுக்கு சிக்கலாம் மனைக்கும் திம்பழியாக இருக்கும்..." - இப்படிச் சொன்னவன் கத்தரம்தான். கத்தரத்துக்கு அடுத்தவனான ரவிக்கு இது சொல்பத சொன்கரியமாகப் போயிற்று. எனவர் மனைவி இருவரும் சம்பாநிக்கக் கிளம்பலாம். பெற்றுப் போட்ட குழந்தையைக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொள்ள திரந்தர வேயி விட்டிட இருக்கவே இருக்கிறான் துள்ளி, கத்தரத்தின் செல்வத் தன்மை உமாவின் கண்ணிப் படிப்பும்

பாட்டும் தடையும் இதனால் பாதிக்கப் பட்டது...
 "மகனி, என் பிங்கு பிளவுக் எங்கே?"
 "இதோ..."
 "ஐயோ அட்டை மகனி... இதுவா பிங்கு? இது ரொகம்..."
 "பிங்குக்குள் என்ன, ரொகத்து என்ன உமா... எல்லாம் ஒன்றுதானே?"
 "கஷ்டம் மகனி உமாமோட, இது பிங்கு இப்பே, அவ்வளவுதான் சொல்ல வேண்டும்..."
 "அது வந்து உமா..."

துள்ளி செல்வத்திரையாகப் தடுமாறலான, இதற்குள் எங்கிருந்தோ கத்தரம் பாய்ந்து வரலான.

"இந்தா, கத்தரம் பித்துக்கு வேண்டி போட்டேன்னு உனக்கு எத்தனை தடவை சொல்லியிருக்கேன், வழமதானு போயித் திருக்கிற தாழி அவ பிளவுக் எங்கேன்னு தெடயாய் இப்பே..."

இந்த மீட்டலின் அவ்வந்த திரும்பிப் போராமல் பிரோலீக் இருக்கிற அத்தனை துணி மனைமையும் இழுத்து மடிவில் போட்டுக் கொண்டு நேருவான், வர துள்ளி.

"இந்தா - இந்த பிளவுசா..." - இப்படிச் சொடக் கூடப் பயம், மனைக்குக் இதுவா இருக்குமோ அதுவா விடுக்குமோ என்மிற குழப்பம்.

உமாவின் அவன் மடிவிலிருக்கும் துணிக் குவிப்பிலிருந்து உமாவே ஒரு ரவிக்கையை உருவுவான்.

"இதோ இக்கேயே இருக்கு."
 "அதை அவ விட்ட ஒரு தடவை தன்னுக் காமி. பிங்குக்கும் ரொகம்-க்கும் வித்தியாசம் தெரிஞ்சுக்கட்டும்." - கத்தரம் என்செட்டிக் வேவரான் முகத்தில் இழுத்துக் கொண்டு தன்மனைப்பிடம் கொடுத்துவான்.

"உமா... இந்தச் சட்டைக்கும் அத்தச் சட்டைக்கும் என்ன ஏமா வித்தியாசம் இருக்கு... இது கொஞ்சம் கூட்டக் கவரா இருக்கு; அது சித்த டார்க்கா இருக்கு..."

இப்படி தங்கே செட்டுறிட்ட அநித நேரம் ஆனது, ஆனால், அப்படிச் செட்டுறிட்டால் விட்டியுன்னோர் வாந்தனமனைமனைவே அவ லைப் பித்துத் திருவார்க்கள்.

"என்னக் கலியாணம் பண்ணிக்கறப்பு என் லைப் பிடிக்கத்தானே இவர் பண்ணிக்கடார்? இப்ப ஏன் எரிஞ்சு கிறார்? வந்தா, உமா ரெண்டு பேரும் அட்டைப் போட்டுன்னு போய்மறுட்டிசுடன் போகக் கூடாத பேச்சை வெக்காய் போசு... அப்பிள் அதையெல்

சப்-இன்ஸ்பெக்டர்: நீ ஒரு நகல் லைட்டு சொல்லுங்கனோ! உன்மை தானா?

ஏழுமலை: இல் லீங்க! என்னை டிசுப் லைட்டு தான் என் சினே விதங்க கூப்பிடு வாங்க!

-யசிய ரேகல்

யோசித்திருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இவ்வாறு திட்டி என்ன பயம்?

அடுத்த வீடு, சிறு போர்ஷன் பார்ட்டும் அவன் பேச்சைக் கொடுக்கக் கூடாது. இப்படி கத்தரம் சட்டம் போட்டு வைத்திருக்கவேண்டும் யார் வந்திருக்க முடியும்?

முதலில் உமா அடக்கியமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அடிக்கடி கல்யாணி சொல்லும்போது உஷாராகிறார். எங்காரும் காலியில் கொம்பிப் போனாலும் மாதிரிய்தான் வீடு திருப்புகார்கள். இடைப்பட்ட நேரத்தில் வீட்டில் தங்காலும் கஷ்டம்தான்.

கஷ்டம்தான் பேசும் இன்னும் வரவில்லை. வேறே யார் வருகிறார்கள்...? "மண்ணிக்கு உதவுக்காரா யாராவது வந்திருப்பாரோ?"

ரகசியமாக அங்கணிக்க கேட்கிறார். "மெட்ராண்டியை இன்னுக்கு யார் இருக்கா? எங்காரம் கொறடாச்சேரி கிராமத்தோட சே..."

இக்காரணம்தான் பதிலளிக்கிறார் கத்தரம்: "என்ன உமா, இப்பக்காரம் மாதிரியே அடிக்கடி பேசக்க குரல் கேட்டுவது. உங்க மண்ணி வீட்டில் வாருகியபோதுகூட கத்தரிவந்து எங்காரம் சத்தம் போட்டுப் பேசு... ஒரே சிப்பும் அமர்ச்சாரும்..."

"யாரு வாராண்டு நீயாவது பார்த்துக் கூடாது கல்யாணி" - உமா தவிர்ந்ததும் போகிறார்.

குழந்தை கொஞ்சம் வளர்ந்தாலும் வீட்டுக்கு யார் வந்தாலும் சொல்லும். இந்த அசட்டு மண்ணிக்கு எங்கே இருந்து இந்தவிடம் சாமித்தியம் வந்தது. கேட்கக் கேட்கச் சொல்லி மாட்டேய்க்கொடு... ஒருத்தருமே வரவில்லை என்று கவலை விரிக்கிறார்...

உமாவுக்கு மேல் தவிர்ந்து போகிறார் கத்தரம்.

"இது அசட்டுக்கு தெரிஞ்சு யாராவது வந்து இப்படிப் பேசக்க கொடுக்கிறப்பை கொடுத்து, வீட்டை இருக்கிற சாமான்களைக் கொண்டுபோய்க்கூடப் போகு..."

மாதிரியும் போகக் சிறு போர்ஷனில் இரண்டு வாகனம் வந்துகக் கூண்டு. இரண்டில் ஒன்றை உட்பக்கமாகப் பூட்டிவிட்டு மந்திரை உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கிறார் கத்தரம். இன்று கத்தரம் பூட்டிகூடத் திறந்து, சிறு போர்ஷன் பக்கமாய்த் தாழீட்டுப் பூட்டிக் கொள்கிறார் அவன்.

"மாதிரியே பேசக்க குரல் கேட்டா எனக்குப் போக வேண்டுகோள்..."

-கல்யாணியிடம் சொல்லி வைக்கிறேன். இரண்டு மூன்று நாட்கள் ஏதும் இங்கே. ஊர்தும் நான் போக வருகிறேன். கத்தரம் அவசரம் அவசரமாய் ரகசியம் ஆபீசக்கு போக சென்று அங்கேயும் அழைத்துக்கொள்கிறார்.

"எப்ப வந்தா..." - கல்யாணியிடம் ரகசியமாய் விவரிக் கொண்டு உன்னை கத்தரம் கத்தப்படாமல் பூட்டிக் திறந்து கொண்டு மாதிரியும் போக, ரகசியம் பிசு தொடர.

மாதிரியே தங்காலில் கவலைப்பான மேல் க்க குரல்.

"மராத வகிலி கிரத்தலை உங்களுக்குத் தெரியுமா. - ஏனாத்தவ கடைசி வரிசைய மாத்தி அங்கிலிக்குப் மாதிரி பார்த்தேன். சரிவா வந்தது. கடைசி சங்கதிதான் கொஞ்சம் பிழிந்தது. உமாவைக் கேட்டா சொல்லித்தர மாட்டா. ஏதாவது குதர்க்க வாதம் பண்ணுவா. மிதிரிப் போனது உங்களுக்குப் போசேய தெரியவில்லையா மட்டும் தட்டி வக்கொடு. நீக்கவே சொல்லுக்கோ. நான் ஒழுங்காய் பேசுவேன்" என்னவோ இவா மராத இவாதான் அறிமேதாலிசென்று திண்பு. என் ஓர்ப்படி வலிதா பேசிக் கேட்டிருக்க்கொனோ... இங்கிலிசு உச்சரிப்பு மராத மட்டமான இருக்கும். எங்காத்துக்காரர் வதுக்கு மேலே... ஒன்றாது தெரியாது. நான் இவ் தெரியாதுள்ளதும் என்னை அடக்கித் தான் தெரியும். பெண்டாட்டியை எப்படி வச

மணி அடியே இன்னிக்கி வந்தவர்களைக் குயில்குப் போக என்னுடைய காலடியும் சிறு வன் கொல்லும்.

நத்தை அப்படியே என்னுடைய காலடியும் எடுத்துக்கிட்டு போக வேண்டுகோள் கொடு.

கத்தரம்: என்னவாய் இந்த கவலை வந்த நிலை என்னுள் நமக்க முடியாது அப்படியே என்னுடைய காலடியும் எடுத்துக்கிட்டு போக வேண்டுகோள் பண்ணி.

கக்கனும்னு தெரியாது. இவா எங்காரும் பிசுண்டி அவங்கதம்படப் போகு. இப்போ என்னை இப்படி அடக்கி அடக்கி வைக்கிறேனோமனியோ... அதுக்குக் கூலி பணவாந்தருகார்..."

"என்னது... நான் எதுக்கு எப்பம் கொடுக்கிறேனோ... அதுவும் சரிதான். ஏதோ எரிச்சலே கொண்டுதான். அந்த கிறுக்கோ. இந்தக் கவலை நீக்க பிசுண்டி கொண்டு போனா... ரொண்டு கொண்டுபோனா..."

இதற்கு மேலும் சொந்தக் முடியாத கத்தரம் கூடத்துள் பிரவேசிக்க - கல்யாணியை மாய்ச் சாந்தி உட்கார்த்து கவாரணமாய்ப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார் தங்கா. குழந்தை தங்கிக் கொண்டிருக்கிறது...

மேறு... மேறு... ஒருத்தரும்கிணி

படம் பார்ப்பதற்கு முன் எதிர்பார்ப்புகள்:

தேவர் படம், ஸாண்டி படம், கமல் படம், மூன்றும் திரைத்தரமே சேரமாட்டேன் என்கிறதென்கையில் 'குரு' பாணியில் ஏதாவது ஒன்றாகச் சேர்த்து - பலமாக இருக்கிறது.

படம் பார்த்ததின் எண்ணங்கள்:

கமல் இயல்பென்றென்னவோ காணமுடியாத பன்முகவது கோபிக்கவில்லை. ரஜீந்தர் ரொம்ப அடட்டல். ஆரம்பத்தில் வந்து அப்பறம் காணாமல் போகும் சூப்பிரீமா, இளைப்பாறா இளை ஆக்கல், திட்டாளும் பாடகரும், கதையில் ஒரு 'இது' இங்காமல் படத்திலும் ஒரு 'இது' இங்காமல் போய்விட்டது. கமலும் ரஜீந்தரும் அடித்துக் கொள்வதும், போய்க் கண்டு ஒருவதும், கிண்கு யிரெலினிக் டீட்டாவதும் கலை, நம் பாணியில் பெருமைதெய்வமாம் புரிந்து கொண்டு பதில் சொல்லி, யுட்டால் விடுவாடி, கார் தெம்பர் சொல்லி க்குக் பெருமையுக்கும் சிலிமா ஸாண்டி. ஒரே சமயத்தில் சராட்டே, கம்பு, பாக்கியம், கதில் என்னட என்று ஜமாய்த்துக் காதலி மகம் கவரும் சிலிமா நாயகம். கற்பனையில் பாட்டுப் பாடி, இடைமீயை கடைசாடி காதலிகள் சரம் பிடிக்கும் சிலிமா நாயகி. எங்கும் நடக்கும்வரை காலகாலமே இருத்தலிட்டுக் கடைசிக் கட்டிசில் வந்து கதை பன்முகம் சிலிமாப் போலில்! எது எப்படியானதும் கடைசி பட்டால் என்னடிக் கடை நடடி, ஜெயமலினிக் கதகதப்பாடு, இளைமக்கில் உணர்ச்சியென்பதும் சிலிமா ரவிசீகர்!

-நாசிக் சாந்தி

திரை விமர்சனம்

மாகப் போத் தெரிந்த கந்துர் அலகுக்குப் பவலிதமாகத் தந்தியம் கொள்ள மாயினர் கந்துர்... இப்போது அழுதுகொண்டிருக்கிறார்!

"அந்தே என்ன இது நீக்கட...!" செவ்வமாகக் கடித்தபடி அவளது முகத்தை நிமிர்ந்திருக்கிறார் மாதங்கி.

"என்ன மட்டுமே கண்ணா கட்டி, சாத்தாய பூசிக்கப்படுகிறார் நானும் ஒரு மனிதப் பிறவீதானே. நக்கா போகிறேன். என் கௌரவத்தைக் காப்பாத்திக்கொள்ளும்படி நீங்கள் க்கிட்டே, மடத்தனமான ஒரு பெரிய தயாரை செய்வீர்களேயென்று நினைக்கேன். தக்கமா வந்திட்டீடு. அக்கவாவுதான்." தழுதழுத்தார் கந்துர். கண்ணீர் துளையடித்து எழுந்து மருமகனியே பரிதாபமாகப் பார்த்தார்.

"இப்ப என்ன நடந்துட்டுள்ளது நீக்க இப்படி மனசை அடைக்கிறீர்கள். வகுத்திட்டாதிங்க அதை!" மாதங்கி சமாதானம் செய்தார்.

"என்ன கவலையாக உங்களை ஒரு முட்டும் பவலுக்குக் கட்டி வைக்க... உன் கால்களை மனசைப் பாழாக்கிடுக்கிறேனே! அதை நீங்கள் க்க எத்தொடிமா பட முடியும்?" கண்ணீர் கவலையில் பேசினார்.

மாதங்கி மெனமாளும்.

"ஆகையே பகுத்த வீடு உருப்படாதது கொக்குவாங்க. அது போல இந்த கந்துரியா கால் அடி எடுத்து விடுவானே இந்த வீடு உருப்படாதது க்க கவலை பா விடுக்கிறேன்!" அரத்திருக்கிறார் கந்துர்.

"போதுமையா இருந்து என்னைக் கொக்கி கொள்கிறேன்! இப்போது நீக்க...!" மெல்ல கந்தியப்படி தோர்விக்கல் டம்மரை அவலிடம் திட்டினார்.

அவளது அன்பான செயல் மறுக்க முடியாதவளாய் தோர்விக்கையைப் பகுதியை க்க

தார். கீண்டும் பகுக்கையில் கருட்டிக்கி கொண்டார்.

"இந்த கந்துரியா எத்தொடி இப்போ வந்து இப்போ குழப்பம் விடுக்கிறீர்கள்!" என்னி என்னி க்க கவலைப்பட்ட அவளால் உறக்கியே முடியவில்லை.

மீதுதான் கவலை குவித்து முடித்த பின், தோர்விக்கை வகுக்கல் போல் முன் அவறையில் உட்கார்ந்து பத்திரிக்கையைப் புரட்டிக்கி கொண்டிருந்தார்.

அவளது கோபமும் இன்னும் அடக்கியை பாடிக்கி. பக்கத்திலே மாதங்கி கொணர்ந்து வைத்த கப்பி டம்மரைக் கவனிவாதவல் போல் விடுக்கொள எழுந்து வெளியே சென்று விட்டார். சிற்று போலுதிக் கார் தோட்டத்தின்கீழும் வெளியே செல்லும் ஒலி கேட்டது.

அன்று முழுவதும் அவர் வீடு நிரம்பவில்லை. கந்துரியைத் தாங்க முடியாத நிலை தோடி வந்து விட்டது. அதனால், அவளும் பகுக்கை அறைவை விட்டு வரவே இல்லை.

இரவு வேகு நேரம் கழித்து, வீடு நிரம்பிய தோர்விக்கை தோரால் பகுக்கைக்குக்

செங்கி

சென்றிட்டாக. மறுநாள் காலை நேரம் எப்பிடவில்லை. மாதங்கி வட்டி வைத்த கமிஷன்கூடத் தொடரது வேல்களுக்குப் புறப் பட்டுப் போய்விட்டார்.

மாடு எத்து முன்னதாக விட்டுக்கூறத் திரும்பியபோதுதான் ஹரிஷர் வலித்தான். காரத்திலிருந்து ஹரி எடுக்கப்பட்டவில்லை என்ற பதை "அப்படியானால்..." அவ்வளவு அறிவாமல் திடீரென ஒரு பரபரப்புப் வலியும் அவனுக்குள் எழுந்தன.

விநாயகத்தின் முதல் நாள். கணவனத்தின் அவளுக்கு முகம் மிகக் கூட நொய்ச்சி வேலைகள் தொடர்ந்து வலியைப் இருந்தன. பக்க வேல்களுக்கு உணவைத் தேடிக்கொண்டு ஓட்டலுக்குப் போக நேரம் இருக்கவில்லை. மாடு நடந்து போகும் சீக்கிரத்தில் எப்பிட்ட அவர் அடிவலித்தல் மறைத்து போய்விட அரைபுரப் பரி...

பரி வந்துவிட்டால் அவள் குழந்தை வளவம் படைத்தவரையே விழுவாள். விட்டுக்குள் வந்தவள் பரிக்கு வெளியே போய்விட வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டுக் கற்றுப் குற்றம் பார்க்கிறாள். மாதங்கி அப்பாவிதான் அறிவிக்கிறது வேண்டிய வரவுத் தெரிந்தது.

விஷயம் என்னவென்று தெரிந்து கொண்டு போய்விட்டால் விஷயம் அடித்துக் கொள்ள முடியாமல். தொண்டைமுகம் செருமிக் கொண்டு அவளை திரிந்து பார்க்கிறாள். "ஆடி தொடியில் எப்பிடி புனை எடுத்து வைக்கிறீர்கள்" சொல்லிக்கொண்டே மாதங்கி சமைப்பதைக்குள் மறைத்து விட்டாள்.

பரிக்கு குடைக்கல் தாங்க முடியாமல் அவளுடைய சமைப்பதைக்குள் சென்றால் அவள் நடவடிக்கை உட்புறம்தான் அவள் வைத்ததை எடுத்துக்கொள்ளும் விழுவதற்குள் அடுத்த வைத்ததை எப்பிடி மயங்கரை எடுத்து ஹரி மடக்கித் "பரி"கொண்டிருக்கிறது முடிந்தார்.

மாதங்கி சிரிப்பை அடக்க முயன்றாள். அவளாசியில் பாத்திரங்களை அடுக்குவது போல் அறிவித்தாள். பின்னும் இவ்வாறு இருக்கிற அவள். என்ன என்பது போல் திரும்பினால் அவள்

"அம்மா, சீக்கிரமாகவே வேலைவிட்டுத் திரும்பிட்டார்களா?" வலியைப் போல் அவ விடக்கி வே அவளுக்கு வேட்காரத்தால் இருக்கிறது அருளுயம் விஷயம் தெரிந்தால் வேண்டுமே!

"அத்தை வேல்களுக்குப் போகும்."
"உடம்புக்கு என்ன?" திரும்பிட்டு விட விழும்

"சத்த அழுத்தம் அழைமா விடுக்கு. ஒய் லா இருக்கணும்னு டாக்டர் சொன்னார்."
"டாக்டர் வந்து பார்க்கிறார்?"

"நல்லவன் தாங்க முடியாமல் அத்தை தொய்க் கடிப்பட்டுப்போது குடுய்ப்பவைத் தியா சிவாமணிவரக் கூப்பிட்டேன். அவர் தான் வந்து மருத்து கொடுத்திருக்கார்!"
"எனக்கு எதுவுமே தெரியாதே. ஆர் லாக்குப் போக பண்ணிவிடுக்கலாமே!"
ஒருவருத்தார்.

"நீங்க போய் இருக்கும்போது என்ன செவ்வாதம்னு ஒண்ணும் புரியலை."
அவள், அவளை தாண்டித் தாண்டித் கொண்டு கொண்டுவரத் தாயின் படுக்கை அருகே குடுய்ப்பதை மறைத்துப் படுத்து வைக்கத்தில் வந்துவிட்டு அழுத்து உருக்கித் கொண்டுவிட்டாள். ஒவ்வாய் மட்டும் வெகுவ வேண்டிய வந்தாள்.

"டாக்டர் என்ன சொன்னார்!" என்று மாதங்கிவிடம் அடி குரலில் கேட்டாள்.
"பயப்பட ஒண்ணுமில்லை. நல்ல ஒவ்வாதேவைக்குள். வலிக்கக்கொடுக்கும் போல் விட்டேன்." முழு முழுக்கூறல் அவள்.
"தாங்கு" அத்திரு மேல் அவளுக்குக் கவனமாக இருக்கிறது. வேல்களை முன் வைத்துப் பக்கம் தாந்ததால்.

அழைப்பு மணி ஒலித்தது. மாதங்கி ஓடிச் சென்று அதைத் திரும்பினாள். ஹரிஷர் ஹரிஷா நீங்கு கொண்டுவிட்டார்.
"ஹரிஷா! இங்கே உட்கார் நேரமில்லை. எங்காவது வேண்டிய போல் நிம்மதியை ஒரு இடத்தில் உட்கார்த்து வேலித் சீரமைக்க வேண்டிய சங்கதி உம். ஹரி." அவரால் மட்டும், அவ்வளவுப் புறப்படுக்கை அவ எப்பிடுக்கினாள்.

மாதங்கிக்குள் மனம் அத்திரத்தின் குழந்தை பது இவளுக்கு என்ன இத்தனை சரிமை? உதவக்கூட வந்ததுக் கொண்டு உட்கார் திரும்பினாள்.
"வேண்டாம், தாங்குக்கு எதுவும் வேண்டாம் அவரமாய் போனாலும்" என்றால் ஹரிஷா

ஹரிஷர் மத்திரத்தால் உட்கூண்டவன் போல் ஹரிஷையம் வைக்கொடுத்தான்.
"அப்பாவுக்கு உடம்புக்கு முடியவில்லை. சத்த அழுத்தம். படுக்கிடுக்கலாம்." அவள் முடிக்குமுன் "பரி"கொண்டிருக்கிறார் ஹரிஷா.

"சத்த அழுத்தம் தானே! தான் உடம்பெரிசா என்னவொன்று நினைக்கட்டேன். இதை வயக்க குறவேண்டிய கொள்கிறது. ஹரி வலித்தியை ஹரித் தொண்டியை போல் நினைக்கக்கொடுப்பது பயத்து போல் உட்கார்த்த திட்டமிடவே! நி நினைப்புக..."

பரிக்கு அவள். அழுத்திய பூட்டிய சங்கதியைப் பிடித்திருக்கிற தாந்தரென இருந்துக் கொண்டு போகப்படுகு தாங்கிக்குட்டி போல் அவளும் அவளைப் சீர்தொடர்ந்தாள்.
"யூனார்-இன்-ஹூக்கெ தேரே போயேயும்!" ஹரிஷா அட்டைமாவைப் பெரிப்படி அவ ஹூக்கெ கொள்வே சென்றது மாதங்கிக்குள் மறைந்த உறுத்திப் புன்னாக்குவது. மனைமேல் கொண்ட சாயி மறைத்து போய் அவ வுக்கு பா நிமிட்டிருக்க வேல்களை, இவன் சத்த லா இப்போது இடைவிட... அட உட்கூறோ! மாதங்கிக்குள் மனம் புறம்பியது. (தொடரும்)

சென் ஹரிஷாவுக்கு இவ்வாறானால் ஒரு வாரம், வந்தவர்களுக்கு, அது குறியாகப் புத்தகம் மட்டுமே அல்லாமல் அவர்களுக்கும் வலியுறுத்த தலைக் கைத்தலைக் கொண்டு சென் ஹரிஷாவுக்கு அவ்வளவு முடியும் வேண்டும். அது விஷயங்கள் உறுதியாக 'Check mate' என மறை, ஹரிஷாவுக்கு 'Shah mate' என்று தான் அறியக்கூடியது. ... வி. தாராசுந்தர்

17. மேய்ப்புவல் கையில் பயிற் குட்டி!

சீர்தாரணமாகவே அரசியல்வாதிகள் கருகிற உட்கட்டத்தில் குழிவாதி. நம்மைச் சந்திவுள்ளதுதான் உலகம் என்று முடிவுசெய்து விடுவார்கள். ஆரவாரம், மானம் மரியாதைகளில் படம் எடுத்து ஆடுவதும் உண்டு, வானையும் பறியாக்க முடியும் என்று நம்புவதும் உண்டு.

இதற்குக் காமராஜரும் விடைகலை; கருணாநிதியும் விடைகலை, அவர் மட்டும் எப்படி விடைகாவாள்!

பேரணிகள், ஊர்வலங்கள், மகாநாடுகளில் தி. மு. க. க்கு அடிபோடு விழ்த்தி விட்டதாவே அவை கையடி கண்டான், ஆனால் அடிப்படையே இல்லாத அந்த இயக்கம் நாட்டின் மூலம் முடுக்குகளில் எல்லாம் ஒரு திட்டமும் இல்லாமல் வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது.

இப்படி ஒரு மயக்கம் அவனுக்கு வந்தது கூட அநிசயமில்லை. காமராஜருக்குமே வந்ததுதான் அநிசயமாகும்.

ஆழமான அரசியல்வாதிகள் கூட சமயத்தில் சமர்த்து விடுகிறார்கள் என்பதற்கு, காமராஜரும் ஓர் உதாரணம்.

அவரது மதியும் அப்படி மயங்கியதற்குத் தானேதான் காரணமோ என இப்போதும் அவர் ஐயப்படுகிறார்.

பல இடத்தில் உள்ள கட்சிக்காரர்களை ஓர் இடத்தில் திரட்டிக் காட்டுவதில் என்ன பயன், பெருமை இருக்கிறது?

தாம், நம்மைத் திரட்டிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு அது உதவுகிறது. ஆனால் முடிவு மொசமானதென்றே இருக்கிறது!

இந்தச் செயற்களை நோதியில் அவர் தன்னை மறந்து விடுவாடினாலும், இயற்கையான உள்ளுணர்வைச் சங்கீதத்தோடு இணைத்திருந்தான், அது ஒரு கையாண அனுபவம். ஆர்மோனியத்துக்கு எதிராக உட்கார்த்து.

அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டுக் கொண்டே அதற்கேற்ப வார்த்தைகளை அள்ளிப் போடுவது இன்பரமான விளையாட்டு. பாட்டு மொழிதம்போது மெல் சிவிரக்கும்; ஒரு வரிசை அடுத்த வரி முந்திக் கொள்ளும். சில பாடல்கள் எப்படி இடம் மாறி வளர்ந்தன என்பது அவனுக்கு நினைவுக்கு வருகிறது.

சென்னைவில் அப்போது பாரதி பிவிள்க் என்னுக்கு எம்பெனி துவக்கப்பெற்றது. அதற்குக் கதை வசனம் பாடல்கள் எழுத அவளை ஒப்பந்தம் செய்தார்கள். கதை விசித்திரமானதுதான்.

ஒரு ரொமம், பக்கம் பக்கமாக இரண்டு விடுகள், ஒரு வீட்டில் இரண்டு பெண் மக்களோடு ஒரு குடும்பம் நீண்ட காலமாகத் தங்கியிருக்கிறது. இன்னொரு வீட்டில் ஓர் இளைஞரும் அவளது பெற்றோரும் புதிதாக வந்து தங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த இளைஞர் ஒரு நாள் தோட்டத்தில் உயர்விக் கொண்டிருக்கும்போது அடுத்த தோட்டத்தில் ஒரு பெண் பூப்பிடித்துக் கொண்டே பாடுவதைக் காண்கிறார். அந்தப் பெண்ணை மயங்கிட்டுக் கொள்ள விழும்புகிறார். அவசரக்காரத் தம்பலம் பெண்ணின் பெற்றோர்கள் என்ன சொல்லியும் கேளாமல் அவளை மணம் முடித்து விடுகிறார். முறையிலிந்தான் அவர் ஊரை என்ற தெரிவித்து, ஆத்திரமுற்ற இளைஞன் அளையைத் திறந்து செளியேனும் போது அவளது தங்கை பாடுகிறார், அந்தே குரல், பிறகுதான் அவரும் பாடியது அவர் தான் என்பதும் அக்கான் காயணத்தான் என்பதும் தெரிய வருகிறது.

தங்கை அத்தனைக் கெஞ்சுகிறார், அவர் கல்யாணம் செய்து கொள்ளாமல் கூடவே இருந்து பாடுவதானும், தான் மூத்தவனோடு இருந்து யாடுவதாக அவர் ஒப்புக் கொள்கிறார். தங்கை சம்மதிக்கிறார். தன்னைத்

நிபந்தம் செய்கிறார், அக்காலும் அந்தாளும் அனாதைகளுக்கெல்லும்பொதெல்லாம் தங்கை வெளியில் உடனார்த்து பாடுகிறார். ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது. அந்தக் குழந்தையை அவன் தாலாட்டுவதாக இரண்டு தாலாட்டுப் பாடல்கள் எழுதப்பட்டன.

'முள்ளில் விடத்தாலும் மடியில் விடத்தாலும்

பொன்னில் திறம் மாறுமா? என்பது ஒரு பாடல்.

'தால்பேச நினைப்பதெல்லாம்

நிபேச வேண்டும்

தாய்தூங்கத் தாலாட்டு

நீபாட வேண்டும்

நீபாடும் தாலாட்டை

தாய்க்கேட வேண்டும் - தன்

நினைவாதி அவர்கட

மொழி பேசவேண்டும்'-

என்பது ஒரு பாடல்.

பாரதி மீண்டும் குடப்பட்டு விட்டதால் இந்த இரண்டு பாடல்களையும் மாற்றி 'பாச மல'ரில் ஒன்றும், 'பா'தும் 'பழ'த்தில் ஒன்று மாச எழுதினார், அவன்.

பாச மலரில் வந்ததுதான் 'மலர்ந்தும் மல ராத' என்ற பாடல். பா'தும் பழத்தில் வந்ததுதான், 'தான் பேச நினைப்பதெல்லாம்' என்ற பாடல்.

இப்படி தாங்களும்பொது ஊற்றுக் கண்ணும் விழ்த்திக்கும்பொது ஆற்று வெள்ளமாத அவனது உற்பனை வளர்ந்தோங்கியது.

அவன்: "முக விட்டு டி.வி. திரைப்படம் போன்ற விருந்து எங்கெங்கு அடிக்கடி போய்க்கட மாடிக்குப் போயிடறா?"
 இவன்: "எங்குடா...?"
 அவன்: "ஆசைக்குள்ளே கட்டிக்கிட்டு ஒரு குரல் அழத்தான்!" - உ. ராஜாஜி

இந்த நேரத்தில் அவனது சகோதரர் மகன் பழக அகுளுசையும் ஒரு மிஷின்க் தென்றல் திரைப் பத்திரிகைக்காக இறக்குமதி செய் தார். அது ஒரு 'கனடாடிப்பர்த்' மிஷினர். விசு 85 ஆயிரம் ரூபாய். 'தென்றல் திரை' யின் பேரில் கூசென்கள். அதை வாங்கியவர் கே. ஆர். பாலன் என்பவர். அவர் தான் முன்பு 'தென்றல் திரை' பத்திரிகையை நடத்தியவர்.

காமராஜரைத் திருப்தி செய்யும் பொருட்டு அவன் வகுப்புமாத அடிப்படையில் சிரோரம் நடத்தியதாக, எங்கிரஸ் காரர்கள் சிலர் எவத்ததை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்.

விசுக்கு வாங்கிய மிஷினர் தங்களுக்குப் பயன்படுத்து என்பதாக விநியோகிப்பட்டு விட்டது. 'இறக்குமதிப் பொருளை இரண்டு வருடங்களுக்குள் விநியோகிப்பாது' என்ற சட்டத்தின் துணை கொண்டு வழக்குப் போட சில எங்கிரஸ்காரர்கள் முயன்றார்கள்.

அவர்களுடைய காமராஜரின் உடைய இரும்பு பரர்கள் இருவர்; மத்திய மத்திரி ஒருவர். இந்த வழக்கில் அவருக்கு எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. ஆனால் அவன் விட்டடிக்கைத்துப் பேரம் பேசியதாக, வேண்டுமென்றே சேர்க்கப்பட்டிருந்தான்.

நீதி மன்றத்திலும் மத்திய மத்திரியின் செல்வாக்குப் பிரயோகிக்கப்பட்டது.

1985 நவம்பர் 10ம் தேதி அன்று, அவருக்கும் 'முன்று மாதம் நெய்விசு' சொல்லித் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இக்கேதான் எங்கிரஸ்கள் அவனது துணைப்பும், ஆத்திரமும் ஆரம்பமானவை.

மறுதான் நேரு பிறந்த நாள், அதுவே அவனுக்குப் பேசுவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. 'சத்தியஸூர்த்தி பவ'னில் வெளியு பார்த்த ஒருவர் காமராஜரிடம் சொல்லி, காமராஜரும் அவரிடம் பேச வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார்.

உடர் கலையின் நடத்த நேருவின் பிறந்த நாள் விழாவுக்கு அவனுக்குச் சென்றிருந்தான். உடர் திரை 'கண்ணதாசன் பேசட்டும்' என்று சத்தம் போட்டார்கள். மேலையிடுவ எம்ராஜர் அதையும் மறுத்தவிட்டார்.

அந்த ஒரு நிழல்விழையே காமராஜரை ஏன் அண்ணாமையும் எனட போட அவருக்கு முடிந்தது.

பரம அயோக்கியமிகக்கட அன்றும் மன்னித்து விடுவார், ஒருவர் தனக்கு அடிமை செய்கும் செய்யும் யோக்கியமே இருந்ததால் உடர் அவன் உலர்ந்து வந்து விடுவார் என்று தெரிந்ததால், காமராஜர் அவனை அயுக்கியமே எய்ய்பார்! இக்கூடு வென்றால் அவனை இன் குருவனுடன் மோத விடுவார்.

அண்ணலின் வெற்றிகளுக்கும் அதுதான் காரணம்; காமராஜரின் தொல்விதிகளுக்கும் அதுதான் காரணம்.

காமராஜர் தங்களைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டார் என்றே அவன் கண்களினால். 'இவ் வளவு மொசமான தலைவரின் கீழ் இனிப் பணிபுர்த்த முடியாது' என்று அவன் முடிவு கட்டினார்.

® is the registered trademark of Reliance Textile Industries Ltd.

விமலின் முதன்-முதலான முழு-வருட
 வெர்ஸ்ட் சூட்டிங் ரகங்கள் தற்சமயம்
10 வெவ்வேறு உலகத்தர ரகங்களில்!

பிராபிரைட் • லாட் பிராபிரைட் • சூட்டிங்
 சூட்டிங் • பிராபிரைட் • பிராபிரைட் • பிராபிரைட்
 பிராபிரைட் • பிராபிரைட் • பிராபிரைட்
 எக்ஸ்ப்ளோஸ் டி. வெஸ்ட்ஸ்

81-ம் வெளிந
 பருவத்துக்கான
 500 டிசைன்கள்
 மற்றும் வண்ணக்
 கலவைகள் —
 நகரூக்காகவே
 தயாரிக்கப்பட்டன!

நிகரற்ற விமல்

உலகத்தரம் கொண்ட துணி வகைகள்

விட்டுவை

● "1,72,810 காசு" - எம்மது மயிற்
தெரிக்கக்கூட அப்படியே அப்பட்டமாகக்
கொட்டித் தகவல்களாய் எழுதிவிட்டார்களே!
உமது குதலில் ஒரு 'கொட்டு'!
தெய்வநீர்த்தாயம் எம். லட்சுமணம்

● உத்தமபிட்ட சிறுநீர் வெந்நீரகைத்
தரக்கடியதான இருப்பினும், உத்தமபிற்
நிலைத் தத்துவமாக 'உக்கி' அட்டைப் படத்
திக லார்க்கும்போது ஒலியைப் பாராட்ட
டாமல் இருக்க முடியவில்லை.
திருப்புக-3 அ. மோதனம்

● அட்டைப் படத்தின் வெளிப்புறத்தை
"ரயில் விபத்துக்கள்" படம் மிகவும் நேர
மாக உள்ளது. மலம் மிகவும் வெந்நீர்ப்
படுவதால் என்மீயில் இதை உம் லார்க்
தோம் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.
கோவை எம். ஆதர்த்தமன்

● ரயில் விபத்துக்கள் பற்றிய சுவைக்
கட்டுரை படித்தேன். ஆகியுள்ளவை பல
சுருத்துக்கள் அந்நிக் கோல்வப்பட்டிக்குள்ளே
யை. வகுத்ததோறும் சிரவணக் கட்டைகள்
உண் உபத்தம் அரா மகன்கூக்குப் பரது
காப்பான சிரவணத்துக்கு மட்டும் உத்தர
லாதம் அநீக மறுப்பது வகுத்தத்திற்றிய
ஒன்று. துப்பாக்கிகள் இத்தரயில் போக்கு
வரத்தின் முன்னிலையில் திற்றிறது. அது
ஊடைய குத்தவழிப்படும் மறு ரயில்
சர்வீஸை நவீன லாணியில் மாற்றியமைப்பது
உருப்படியான காரியமாக இருக்கும்.
கல்பாக்கம் சி. பி. ராஜா

● "தெருப்பும் தம் பொறுப்பும்" என்ற
தலைப்பில் உள்ள கட்டுரை மீண்டும் மனத்தை
தெளிவித்து விட்டது. அதிலும் "குதல்
பத்தி" மிக மிக அருமை.
பாலசுத்தர் படம் என்றதும் என்மீயை உண்
கைக்கட்டு கட்டிவிடுவீர்களே என்று நினைத்
தேன். "ஊதமடி பெரிய பொய் திரைப்பட
சுறுக்கியுள்ள பாலசுத்தர்" என்ற வக்காலியை
நவீன சர்க்கிர்க்கு உலாவு கொடுக்கிறது.
தங்கநல்லூர் எம். கு. பாலக்

● திருமொழித் தோல்வதற்குச் சாதலான
குதல் இருக்கும் குதல் கெட்டியல் தோற்றிடுக்
கிறது. அது தோற்றில் மீ. சீவராம
கிருஷ்ணன் பற்றி எழுதிவிடுக்கிறீர்கள்.
உங்கள் என்மீயில் என்மீயுக்குப் புதிற்று.
தோஷக் குழுவைக்குக்குப் புதிற்று உம்.
பெட்டப்பாளையம் எம்.பி. ரத்தினமுகர்

● மது நாயி நாட்டிய நாடக விவரணம்
பார்க்கிறேன். தெய்வவிதாவுக்கு நாட்டியம்,
தாய்ப் இவற்றுக்கு ஓரணவாவது 80 கட்டு
கிணற்போல் வேறு பாடுமே அமைப்பாது
தூறிக் கூடம் என விவரணக் குறிப்பிட்டுக்
கிணர். இது அண்மைய சர்வீஸ்கள். மதுநாயி
லாக நடிப்பவருக்கு மட்டுமே லாபப்படி அந்
கம் என்று இருக்கும் கூட சித்திர தெளி
பொன்றவர்கள் உபாலாசியைத்துள்ளனர்.
கேள்வி-17 குவீயி ராஜிஸ்சர்

● குலவையையே சர்வீஸில் எம்மது குதல்
பட்டுக் கொண்டிருக்கார். ஆகமநவீன
இலவையையே அண்மையாகக் கவித்த
தாமலை இருக்கிறது. என்மீயானவீயில் வரி
கூக்குத் சேவக வடிவத்தை அமைத்
திருத்தார்.

● பாண்டிசுட்டம், குருகுடமும் தெய்வவிதா
பெரிப் பட்டுவது அக்கமநவீனம் மனிதர்
கவிடம் மட்டுமல்ல, தங்கிடுகு பழகும் என்மீயா
உவீர்ணிடமும் அன்பு காட்டுபவர் என்மீயை
விவக்யவதநாசியை சித்திரிக்கப் பட்டிருக்
கிறது.

● பாடிய மொகா, ராம தக்கப்பல், மாரி
யப்பா ஆகியோரையும் பாராட்டி திருத்தாக்
தன்மூ இருத்திருக்கும். இவர்களும் குத
வற் சேய்தகாரியை!
கேள்வி-25 சீவராம தங்கிணர்

● "மணலாசம்" தொடகில் லாணியதான்
வந்தத்தின்போது திரைப் பட நடிக்கையார்
எழுதல் கட்டிகே பல காரிகளுக்குக் சேர்ந்
துகிண்க் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர்களுடன்
பொய் தலைமாயுதல் அம்மீயை அகல், சாது
சகோதரியும் பத்தியினிற் சிவ்வையுமான
விரோஜாதான். அவர்கள் இப்பொழுது
ஸ்ரீமதி சித்தகுவி முருகதான்.
கேள்வி-4 சி. கே. பொன்னம்மாள்

● "சாதியை எட்ட தில்" சிறு கதைமீயில்
சாடுகிணர் ஒரு புனிதமான பண்மைத் தோற்ற
வித்து மனிதர் அளித்திருக்கிறார். தந்தமலம்
சீவியாவிதும் திரைக் கார்ப்கலைத்தும் தன்
கும் தேய் லாசு மாரி ஆன், பெண்க
கீடடமே ஒரு கெட்டியல் மீயைக் பரவ
கென்மீயும்.
கேள்வி டாக்டர் ஸ்ரீமதி அகமோவி

● 1,3,81 இயல் துமால் வளர்த்தபடம்
அழகான உள்ளது. இன்னும் கொஞ்சம் முயற்
சும் குருவையும் சித்திரிடுவார் போக
உண்மீயே!
காட்டியடி கு. சி. மோகன்

● தடுப் பக்க தோக்கில் கடைசி திரைக்
மிக அருமை. இத்தியாவீயில் எப்போது ஊதத்
தோகை குதலாயினா எம்மது கவியை சித்
படுகிறது.
புறநத்தாக்கம் ஆதிசகத்தன்

பிடிபடும் டெண்டர் சிஸ்டம்... அதுதான். ஜே. கே. பிரதர்ஸாக்கு காண்பிராக்ட் கொடுக்கும்படி சிபாரிசு செய்த சிஸ்டம்... அதை நீ கொடுக்கவில்லையா? கண்ணாடி கார் ஸ்பிடர்ஸிவியம் சிஸ்டம்... கொடுக்கவில்லையா... கொடுக்கவில்லையா... கொடுக்கவில்லையா? இல்லையா?" என்று 'காமின் பவ' ஆக்ஷன்ஸ் போட்டார். கைத்திக்கு வேலை பார்த்தும்போது ஏதாவது போன்ற அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. அந்த சிஸ்டம் இந்த டி. கே. ராமன் கொடுக்கச் சொன்னது நிஜம்தான். அன்று, "வேண்டிய டேய்" என்றதும் நிஜம்தான். படித்துப் பார்த்ததில் அது எம். டி. மட்டுமே படிக்க வேண்டிய காண்பிடர்ஸிவியம் சிஸ்டம் என்பதும் நிஜம்தான். அன்று, பாய் பிரைட்டிங் ஸ்கூல் ஒருவருளை கோபாய்தான் வந்ததும் நிஜம். இந்த பெயரில் வேடி அலாஸ்டர், அருகே இருந்த தோட்டில் "பெயரில்" அமைக்கச் சொன்னதும் நிஜம். ஆளுக்கொரு டி சாப்பிட்டுவிட்டு, அகர மணி தேரம் கழித்து, அவ்வது கவித்து, வேலியை வந்ததும் நிஜம். அந்த சிஸ்டைக் காதுவாண்பவ கை போனதையில் எம். டி. பீடம் கொடுக்க மறந்ததும் நிஜம். ஆனால் அது இப்போது எங்கே இருக்கிறது என்பதுதான் நிஜமாவே தெரியவில்லை.

கைத்தி, தம் டெண்டர் புடவை முத்தூணி யின் லூசையைப் பிடித்து, லூசைக்குப் பதிலாக அதைத் திருவிடப்போது, ஜேனரல் மாணேஜர் டி. கே. ராமன், அவரின் பெண்கள் சம்பந்தத்தைக் கண்ப்பது போலக் கத்தினார். "என்னம்மா திசைக்கிடம்... இவ்வாறு போர்ட் மீட்டிங் நடக்கப் போகிறது..."

எம். டி. அந்த சிஸ்டைப் படித்ததற்காகப் போர்ட் அப்டுவுக்கு வாநிட முடியும்... அவர்விட்டக் கொடுக்கச் சொகவியும் கொடுக்காமல் இருந்ததால் எவ்வளவு கதரியம் இருக்கிறது... அவரு என்ஓர் எல்பென்ட் பன் ணுவென்று சொல்லிட்டார். நான் உங்களை டி.கி.மீன் ஸ்ஹ்யம்ல் எல்பென்ட் ஆகப் போகநிட்லை. கோ அண்ட் மீட் லீ அக் கெண்டடக்ட்... போற கழிக்கு அப்படியே ஸ்டெடென்கையம் வரத் சொல்." கைத்திக்கு இயல்பான தற்காப்பு உணர்வு தலைக்கு வந்தது.

"ஐ ஆம் நாட் இர்ஸ்பாண்ட்ஸிங் ஹார், நீக்க கொடுத்த சிஸ்டை தோர எம். டி. கிட்டக் கொடுத்துட்டு... அப்பறமாததான் என் சீட்டுக்கே போனேன்..."

"அப்போ எம். டி. கான்பரன்ஸவ இருந்தார்... எப்படிக்க கொடுக்க முடியும்?"

"தமிழிசு ஆகு பெயர்ணு கேள்விப்பட்டிருக்கீக்கா ஹார்... அது மாதிரி எம். டி. போட அதறயிலை வெக்கட்டுப் போனேன்."

"திசுமாவா?"

"நன்னா ணுபகம் இருக்கு... என்ஓர்ஓப் போய்... என்ஓர்ஓப் போய்..."

கைத்தி, கைக்குட்டையை எடுத்துக் கண்ணை ஒத்தியபோது, டி. கே. ராமன் அவரின் கவிவாஸப் பார்த்தார்.

"தான் வக்கட்டென் ஹார்... சத்தியமாவ எம். டி. ரும்பை..."

"என்னம்மா நீக்க... சரம பேத தானத் தோட பெரினாக நீக்க புரிஞக்க மாட்டிக்க போகிறுக்கே... எம். டி. கிட்டம் தேரடியால் சிஸ்டைக் கொடுக்க வேண்டியது உக்க

கராக்கே பயிற்சி 27

மற்றொருவர்: **BLANK** மொன் டிஸ்பா
 துறையி: **காண்பிடர்ஸி**

காத்தித கன்ஓர் நகக்கு புராரம் தாக்ககடிய முறதான் உக்தி. இவ்வகர லூசுபுறம், இடதுபுறம், வலதுபுறம் உகதகக்ககடிய உகதகக்கி உதினக் கோணக்ககடு. இன் பின்புறம் (Back Kick) கோக்கி உகதகக்ககடிய உகதகக்கப் படத்திம் காண்பித்திவர்.

பின்புறம் உகதகக்கும்போது லூசுவையும் பின்புறம் தோக்கி இருக்கவேண்க்டம்.

கிட்டார், கட்டுவது மூலம் எங்கேயோ போய்க்கிட்டார்.

சைத்ரி அடி மெல் அடி வைத்து அம்பி தாங்கு போல் எம். டி. அமைச்சர் தாங்க தாக்.

அந்தக் குழுவையும் அதன் இரத்த வெளியீடுகளை போல செட்டையும், அதன் தாங்கலையும், பூதாசனமான மெதுவையும் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு முன் சென்றார். எம். டி. இரத்தத்தை அடுகை வந்து பப்பப்பில் தொட்டம் கிட்டார். நம் வேலைகள் மெதுவாக முன்னேற்றம் உடனடியாகவே தட்டு முட்டு காலங்களில் திட்டுவதற்கு. அதை இழுத்து முந்தாமலும் இரத்த டீயை எடுத்துத் திணித்து உடனே தள்ளிவிட்டு ஒரு டீட்டிமாதே திரும்பி ஒடியவன் தன் சொந்த இரத்தத்தை வந்த பிறகு ஒடுக கிட்டார்.

இரு மணி நேரம் ஒய்த்தது.

எம். டி. கிட்டிருந்து கோவலர் பீயர் வந்து, அவனைப் பார்த்து, எம். டி. அமைச்சர் வரும்படி அடைமொகல் வைக்க முயற்சி செய்து கிட்டும் போல் கிட்டார். சைத்ரி, எம். டி. அமைச்சர் போலவே, அவர் டி. கே. ராமலித் தாங்கித் தொல் டிருந்தார்.

மாணேஜர் வடரகட்டி நகு இரத்தம் எடுத்த திணை அடுத்தது போல் சைத்ரி டீ. "அப்படியே... அந்த டீயை தாங்க கிட்டுக்கிட்டே... பழைய வெய்லாரை கிட்டே போட்டுக்கிட்டே...."

பொரியேட்டுகள் திணைத் தாழ்த்திய போது, எம். டி. திணைப் பந்தித் தாங்க ஒடுகையே எழும் சத்தெடுக்கி, இப்போது கெட்டுவாராக் தொடுத்தார்.

"தாங்க என்... ஒன்றும் தெரியாத ஆளா... அப்பாங்க டீயைத் தெரியாத அடடா... மெதுவாக் இரத்தம் டீயைக் கண்டு பிடிக்க முடியாத ஆயிரமா... வடட என் தி... தொட்ட டீய்க்..."

பொரியேட்டுவின் திணை இன்னும் திணைதபோது எம். டி. இப்போது பெரு மிதமாய் பேசினார்.

"ஒரு குண்டு இரத்தம் உட்க கண்டு பிடிக்கிற உட்ப் தாங்க... ஒரு வெய்லர் வெய்லிட அரை அங்குலம் தாங்கி வைத் தாழும் அதிவக் கடிவ உட்ப் தாங்க... தி தொடுத்ததாய்க் சொன்ன திணை இப்போ இப்போ இரத்தம் தாங்க இடிவந்து அந்த தம்... இன்னையிலைட் பெய்லாரை திணை... தொட்ட வெல் தி டீய்க் அடைப் பி கிட்டோ..."

டி. கே. ராமலித் தன் முன்னிலை அடுகை மாதே தாழ்த்தபோது, சைத்ரி, திணை திணைத் தி, வைவரப் பார்த்துக் கொண்டு பேசினார்.

"நீங்க திணை ஆயிரம் வார... உட்க குப்பினா... இரத்தம் போல் இரத்தம் தாங்க வைக்க முடியாத. வாய்ப்பாக் ஒய்வோடு வரும், எம். டி. திணையே திணைப் பட்ட ஒன்றைய்க் 'வா' பண்ணிட்டு இரத்தம் தாங்க ஒரு பீரமெய்க் தொடுத்த அமைச்சு திணைக் வெய்லாரை... பட்ட... குறும் தாங்க வட டீயை ஒடுக பீய்வே... தாழ் தாழ் அப்பாங்க வட்டுக்களை இன்னையி டீ. எம். டி. வாரகேடியப் பார்த்தோம்."

புழாரம் அடுத்திவ் குக்குப் பிடி போட, மாணேஜர் வடரகட்டி எழும் பீய்யாகம் கிணைப்போது, டி. கே. ராமலித், சைத்ரியை அமைச்சு ஒய்வோடு முன்னிலை இரத்த டீயைக் கட்டுக்களைக் குடைத்தாரை. பீரோக்கித் திறந்தாரை. குக்குக்கி இரத்த தாரை, அவமாரினைக் குடைத்தாரை. மெதுவ கிணைத் தாங்கிப் பிடித்து உற்றுப் பார்த்தாரை. போல செட்டுக்களுக்கு கீழே குனிந்தாரை.

மாணேஜர் வடரகட்டும் - அவரை நெடு வது ஒரு அணிகை வெய்லா, அங்கு மிணைத் சைத்ரி, பீரகு, தம் இரத்தமையி அவர்ந்து, புராயரை இழுத்து, கிட்டெட்டை எடுக்கப் போனார். தற்செய்கை உடுகை ஒன்றே கெட்டுப்பது, என்னை... அப்போது பொ மறதியிவ் இப்போ வெக்கிட்டே போகிறகு... அட, வடவே!

அவமாரினைப் பிடித்து, பீரோக்கி இழுத்து, கடைப்பிவ் எம். டி. திணை மெது வைக் குடைவதற்கா டி. கே. ராமலித் சைத்ரியை வந்தபோது, மாணேஜர் வடரகட்டி கீடுகென்று புராயரை முடினார். "டீயை இப்போ இரத்தம் தாங்க இடி வந்து அந்தம்" என்ற சொல்லிட்டு... அப்படியும்... வடா... என்டக் வடா... சொல்லக் வடாது.

மாணேஜர் வடரகட்டி இரத்தமும் ஆணையிடுவது போல் பேசினார்.

"தாங்க இப்போ திணைத் தேடிட்டேன், எழும் இக்கி, மிண்டர் டி. கே. ராமலி... திணை குக்குப்பினாரித் தெனையினாரிணோ!"

இப்போது மாணேஜர் வடரகட்டி வெணை திணைமையி, டி. கே. ராமலி அதை யிவ் தாங்க பறக்கிறது, வடக்கிட்டையிவ் டீயைத் தேடுவ் வேலை இன்னும் முடிய கிணை.

வெய்லே - அமைச்சு வடரகட்டும், அவரை திணை தொழி வாரைமையும் தாழ்க் கிட்டிருக்கார்!

"புராயர் டீயைக் கைத்தடுக்கை கிணை யாடுகு!"
"இக்கி கிணை!"
- திணை மறு

எல்லா
வயதினருக்கும்
எல்லா
தேவைகளுக்கும்
கைத்தறி!

கோஆம்பிக்ஸ்
மாநகரம்

மல்லிகை
20, தெற்கு 7த்திசை வீதி,
11 ஆள்
அருகில் உள்ள
விநாயகம் நிலையங்களுக்கு
வருகை தாரீர்!

**உண்களுக்கு
உதயர்க்கலை
வகுப்புகள்**

தேசிய உணவு 2 மாத / 8 மாத பந்தி
தொகுப்புகள் அருங்குலத்தில் பரிசு
கவனம் கொண்டுள்ள ஆண்களுக்கு அரிய
வாய்ப்பு. சிறிய உணவுகளுக்கு வசதி
செய்யப்படும். செல்லுபடியான அருங்குல
தமிழ், தெலுங்கு ஆங்கில மொழி
மொழிகளில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.
உதயர்க்கலை என்ன நல்ல முயற்சி
தடைப்படும் ஒரே உதயர்க்கலை.

தொல்காப்பியர் வகுப்பு
தேசிய வகுப்பு (1) விபர பக்கம் 21-22
கு. 2-00 M.O. செய்க.

வாஜ்பள்ளி
32 காந்தி சிற்றூர் கலை வகுப்புகள்
[உடனில் உதயர்க்கலை செய்க]
எந்த தேதியிலும் இலக்கம் வாரியர்கள்

மே: 25, தெற்கு 7த்திசை வீதி,
மாநகரம், திருச்சி-17

டிவி ஸ்கிழ்ச்சிகளை ரேடியோவிலும் எ.ஃப்எம் ரேடியோ ஸ்கிழ்ச்சிகளை டிவிவிவிலும் கேட்டு மகிழ ஒரு அற்புத படைப்பு

**ரூ.325/-
மட்டுமே**

சாலிடெர் டிவி/எ.ஃப்எம் டியூனர்

எனிடெர் டிவி எஃப்எம் டியூனர்
உருக்கலது ரேடியோவுகள்
நிறைந்து, டிவி இலவசமாகவே
டிவி ஸ்கிழ்ச்சிகளை கேட்டு மகிழ
லாம். டிவிவில் இடம்பெறும் திரை
படம், நாடகம், திரை போன்ற பல
ஸ்கிழ்ச்சிகளைக் கேட்க இது ஒரு
அற்புத படைப்பு.

இது தலை உருக்கலது டிவிவில்
'டிக்-ஆப்' வசதி இருக்குமென்றால்
எனிடெர் டிவி எஃப்எம் டியூனரை
நிறைந்து எஃப்எம் ரேடியோ
ஸ்கிழ்ச்சிகளைக் கேட்கலாம்.

எனிடெர் டிவி எஃப்எம் டியூனரை
எந்தவொரு ஆம்பளிபைபரேட்டர்
லும் நிறைந்து டிவி ஸ்கிழ்ச்சி
களையோ, எஃப்எம் ரேடியோ
ஸ்கிழ்ச்சிகளையோ கேட்கலாம்.

அம்பிஸ்

ஊறுகாய்கள்

அம்பிஸ் சுவை,
ஒரு தாயின் கை தேர்ந்த
சுவை போல் ஆவலைத்
தூண்டும் சுவை.

16க்கும் மேற்பட்ட சுவை
சகங்களில் கிடைக்கிறது.

நவாசிப்போஸ்

அம்பிஸ் பிக்குளஸ் அண்ட்
காண்டிமெண்ட்ஸ் ஆப் இந்தியா
ஏற்றுமதி செய்வோர்:

வெஸ்டர்ன் எக்ஸ்போர்ட்ஸ் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.
19, கலகண்ட மேத்தா தெரு, தி. நகர்
மென்சை-17 தொலைபேசி: 447355

3869

APRIL 198

